

Fərşdən Ərşə

 Ümid Sadə

QəZəl - 1

Danışmazdım ki səndən âdəm-âdəm məndən olsaydı
Öpərdim xâki-pâyindən dəmədəm məndən olsaydı

Nə cür Qənbər olub nökər sənin râhında Yâ Mövlâ
Tutardım dâmənindən mən də möhkəm məndən olsaydı

Sənin ki Həzrəti Cibrîl olub şâgirdin əvvəldən
Deyərdim Yâ Əlî sənsən ən ə'ləm məndən olsaydı

Sənin nûri-kəlâmındır bu qəlbi sövq edən Haqqa
Olardım sanmıram kûyində məhrəm "məndən" olsaydı

Alardım feyzi-məxsûsi vəfâsız olmasaydım mən
Sürûrun tərk edərdim âləmin, qəm məndən olsaydı

Peşîmân olmağım hər gün günəhdən, lütfün olmuşdur
Qazanmışdım Xudâ çoxdan, cəhənnəm "məndən" olsaydı

Yazardım âhi-Zeynəbçün qəzəllər, ağlayardım mən
Üzüm gülməzdi ki, mâhi-Muhərrəm məndən olsaydı

Xudâyâ, sən ki Ümmîdin bilirsən niyyəti-sâfın
Bu qədri eyləməzdım cürmlər həm məndən olsaydı...

QəZəl - 2

Ey qəzâdən çıxmış ömrüm hər qədər düzgün deyil
Ömri bû dünyâ üçün etmək hədər düzgün deyil

Sînesin çâk eyliyr, min-min nəfər eşq öyrənir
Sînə vurmaq söyliyir ki "bir nəfər" düzgün deyil

Sən səhîh olsun dilərsən gər qəmin, Allâh üçün
Onda bil, qəmlənməmək şâmu-səhər düzgün deyil

Qəlb əzâdâri-Huseyn olmaqla, pâk eylər özün
Yâr qəmgîn olsa, şâd olmaq bəşər, düzgün deyil

Əylənənlər Şimr olubdur, mâhi-mâtəm çıxmamış
Bitməyibse, yâ Muhərrəm, yâ Səfər düzgün deyil

Şâh Əbəlfəzlin yüzün kim gördü yek dildən dedi
Əsl Səqqâdır Qəmər, dîgər Qəmər düzgün deyil

Cə'fəri Təyyârilər Əbbâsə pər versin dilər
Vurmaq ey bülbül, fərəhnâk indi pər düzgün deyil

Lə'nət olsun dâimən ənsârına, əshâbına
Tutduğun iş Sə'din oğlu şərr Ömər! düzgün deyil

Üçpər ox çəkmiş girâmi-eşqə fâcir Hərmələ(l)
Təşnədil cânın veribdir südəmər düzgün deyil

Şibhi-Peyğəmbər Əlî-Əkbər vücûdun yordular
Həzrəti-Qâsim olubdur dərbədər düzgün deyil

Sâdə, bir dostun da qalmaz tək qalarsan dəhrdə
Sən nələr bilsən bu qəlb üçün əgər düzgün deyil

QəZəl - 3

Düşdüm cüdâ tərîqi-vəfâdən, gileyliyəm
Yâ Rəb, gərəkdi qəlbimi ârâm eyliyəm

Hər kəs gedir rəfîqi-Xudâvəndi görməyə
Getmək nəsîbim olmadı, mən indi neyliyəm?

Qəlbim yananda, ağladı çeşmim fərâqinə
Gəh nâriyəm fənâdə yanan, gəh seyliyəm

Hər şəb xilâf çıxmışam öz əhd,kâmıma
Mən rahi-nəfsdən qayıdan bir tufeyliyəm

Bâzâri-yârı gəzməyə olseydi tâqətim
Târâzi-eşqdən görünərdim ki xeyliyəm

Mən dâği-cürmdən düşürüm kûhkənləri
Sonrâ deyim ki sübhi-məsâ , yâri-Leyliyəm...

Əmmârə ilə cəng edirəm sâdələr kimi
Vây içrə vâh edən vələdəm, vəchi-veyliyəm

QəZəl - 4

**Bu gün öz əqlimə dünyâ qədər xitâb elədim
Sığındım eşqinə Rəbbim, fənâyə tâb elədim**

**Sən açdın əbdinə hər bâbı rəhmət ilə fəqət,
Kül oldu bâşıma mən nəfsi qəlbə bâb elədim**

**Nə üzlə əl açım ərşindən istəyim nə sə də
Səlâmət ömrümü cəhlimlə mən xərâb elədim**

**Şərâbdən ləbi dəf' eylədin ki mö'min olum
Gedib şüûrimi şeytân üçün şərâb elədim**

**Sənin rizâna könül vermədim vəfâ də görüm
Bəşər mənimlə öyünsün deyə səvâb elədim**

**İçimdə zərrə qədər yoxdu mə'rifət Yâ Rəb,
Utanmadan çölüm ilən sual-cəvâb elədim**

**Bir əbdə rûzi yetirdin mənim əlimlə o gün
Nədənsə kəndimi bir şey Xudâ, hesâb elədim**

**Bağışla, əfvinə möhtâcdür ümîd Allâh!
Bu fâni-mülkə uyub rûhə vâh! əzâb elədim**

QəZəl - 5

Deyib İmâmi Rzâ Lâ ilâhə illəllâh
Huseynə saxla əzâ, Lâ ilâhə illəllâh

Yetişdi mâhi-muhərrəm, alışdı, yandı könül
Ucaldı ərşə nəvâ Lâ ilâhə illəllâh

Huseyn - râyətül-haqq îdi ərşin üstündə
Huseyn - nûri-hüdâ, Lâ ilâhə illəllâh

Ağam heç istəməz, istər mələklər etsin o gün
Huseynə cânı fədâ Lâ ilâhə illəllâh

Huseynə yerlər ilən göylər ağlar illərdi
Geyindi qârə səmâ Lâ ilâhə illəllâh

yəzîdə, şimrə, ömər ibni sə'də lə'nət ola
İmâmı vurdu gədâ, Lâ ilâhə illəllâh

Cəhənnəm içrə yanar indi şərri âli-ziyâd
Yazıldı bâqi cəzâ, Lâ ilâhə illəllâh

Ox atdı hərmələ Əsgər boğâzı qân oldu
Dağıldı ərşi-Xudâ Lâ ilâhə illəllâh

Oğulların kəsilən peykərin yığar Analar
De varmı böylə bəlâ Lâ ilâhə illəllâh

Nə həddi var ki ümîdin Huseyni vəsf etsin
İmâm edibdir ətâ, Lâ ilâhə illəllâh

QəZəl - 6

Verib Əhli-Beytə zülm, zərər ibni Sə'də lə'nət
Gecə Şimrə lə'nət olsun, səhər ibni Sə'də lə'nət

Kim əgər Yəzîdi sevsə, nəcis ilə fərqi olmaz
Hər iki Yəzîdə lə'nət, və şər ibni Sə'də lə'nət

Nə bəlâdı Kərbəlânı boyadıbdı qârə rəngə
Sönüb âli Hâşimîdən - Qəmər , ibni Sə'də lə'nət

Ağamın şəhâdət ətri yaşadıbdı dîni-haqqı
Verəcəkdir üz bəqâdə şərər ibni Sə'də, lə'nət

Könül âşinâlıq etmək dilər eşqi-âli ilə
Oxuduqca şâd olur hər səfər ibni Sə'də lə'nət

Biri eşqin Əkbəriydi, biri eşqin Əsgəriydi
İki nûri qətl edibdir bəşər, ibni Sə'də lə'nət

Biri nîzə vurdu qaçdı, biri oxla yârə açdı
Daha yoxdu şâh Əlîdən əsər ibni Sə'də lə'nət

Nə qədər ki Əhli-Beytə edib əhli-kînə buğzun
O qədər dilimdə vardır Ömər ibni Sə'də lə'nət

Həmin əbdi nârə vâsil edəcək Xudâ ey Ümmîd
Oxumursa, bəndə hər gün əgər ibni Sə'də lə'nət

QəZəl - 7

Elmi ilə dirçəlib minbər Muhəmməd Bâqirin
İsmi-pâkın eyləyin əzbər Muhəmməd Bâqirin

Həm beşinci nûri-ə'lâ, həm hidâyət rüknüdür
Xâki-pâyindən çıxıb ənbər Muhəmməd Bâqirin

Rûyinin nûruyla hâcətlər açıbdır bâlü-pər
Xəl'ətiylə şâh olub nökər Muhəmməd Bâqirin

Rûzi-mâtəmdir İmâmım tərک edibdir âləmi
Dərک edər fəzlin - Xudâpərvər Muhəmməd Bâqirin

Bəzmi-mə'nâdən çıxan hər bir mələkdən get soruş,
Söyliyə müştâqidir Kövsər Muhəmməd Bâqirin

Rəbbimiz,ərbâbi-rəhmət xəlq edibdir, ümmətə
Tâətin vâcib qılıb sərvər Muhəmməd Bâqirin

Həzrətin ləfziylə aydındır ələl-ərş-istivâ
Elmi dəryâdır Əbû-Cə'fər Muhəmməd Bâqirin

Hər duâ vəsfi-İmâm ilə qəbûl olmuş Ümîd,
Sən də qıl vəsfin bu gün rəhbər Muhəmməd Bâqirin

QəZəl - 8

Eşqi inkâr qılanlar həsəbindən çıxdı
İlk cəhlin odu zâtən ləhəbindən çıxdı

Ağa, yaz gülləri qış vaxtı çiçəklənməzdi
Qədəmin dəydiyi üçün, ədəbindən çıxdı

Dâmənindən tutan əllər, ayağın kəsdi qəmin
Tüm əcâiblər ümûmən əcəbindən çıxdı

Ərşdən şəms çıxıb sandı bəsîrət əhli
Hələ bir dəfə sənin âyə ləbindən çıxdı

Hâmı bir başqa, Peyəmbərlə Əlî bir başqa
Âli zât oldu kim İlyâ nəsəbindən çıxdı

Zâti nâqislər edir şəkki mübârek zâtə
Soruşur ki nə səbəb şâh - ərəbindən çıxdı

Lə'nət olsun sizə buğz eyliyənlərə
Üzə bid'ət iki şeyxin qəzəbindən çıxdı

Bə'zi yerlərdə bədâ - hökmü dəyişdirdi deyə
Səbəb axtardığın işlər səbəbindən çıxdı

Sadə, bəsdir, bu qədər beyt, çox isrâf etmə
Ən mürəkkəb sözün ən sâdə təbindən çıxdı

QəZəl - 9

Üzüm də gəlmədi cānân, üz istəyim səndən
Bu eşqi istəmirəm tez-tez istəyim səndən

Mənim peşəmdi xəyâlinla bağlamaq gözümü
Fəqət səhərləri rəhm et , göz istəyim səndən

Tək istəyim o sədâqətli yârı görməkdi
Mənimki olmadı Yâ Rəb, yüz istəyim səndən

Ya incə rûhunu vəsf etməyin yolun öyrət
Ya çox da çəkmə əziyyət söz istəyim səndən

Gülüm, çalış ki ən âxırda sâdiq ol sən də
Önəmli olmadı əslâ öz istəyim səndən

Yetər, bu qədri fərâqın, Ümîdin ömrü qısa
İcazə ver mənə bir gün biz istəyim səndən

QəZəl - 10

Nə cür dürüst olub, ey gül, sözün bilirsən özün
Nə həsr edim sənə âid, düzün bilirsən özün

Dürüst olanda bəlâlar da xoş gəlir adama
Nəyin açıqlayım onsuz, özün bilirsən özün

Qəmər inanmıram âfət, qaşınla eyni ola
Günəşlə bəhsə giribdir üzün bilirsən özün

Nədən cəmâlüvi gizlin tutursan anlamışam,
Görünmə cənımı istər gözün bilirsən özün

Çox azdı şə'ninə yazsam beş-on qəzəl əfv et,
Yazılmamış axı şe'rin yüzün bilirsən özün

Çətin - əzîzin itirmiş biriyçün ömr etmək
Nədir, fənâda kədər, qəm, hüzn bilirsən özün

Ümîdin istəyi dünyâ deyil, sədâqətdi
Xudânın eşq(i)də hər mö'cizin bilirsən özün

QəZəl - 11

Sürûrə pərdədi, âşiqlərin həyâsıdı ğəm
Fənâyə kûr olan âriflərin ziyâsıdı ğəm

Libâsi-zâhidə mə'nâ verən münâfiqdir
İlâhi, rindlərin qəlbinin əbâsıdı ğəm

Zəhərlə öldürülən Mustəfâyə qəlb ağlar,
Birinci Həzrəti Peyğəmbərin vidâsıdı ğəm

Bu fitnədən sora, yandırdılar Əlî bâbın
O yeddi çadralı, Zəhrânın öz liqâsıdı ğəm

Çatanda Kûfəyə Yâ Rəb, yətîm olur hər kəs
Nəcəfdə qəbri-Əlînin əcəb həvâsıdı ğəm

Öluncə mən hərəməynin içində kâş qalam
O altı aylıq əzîzin tək âşinâsıdı ğəm

Deyir ki qəmli görünsən də əcri var bu qəmin
Mənim tək âcizin əlbəttə kim, riyâsıdı ğəm

Huseynə saxla əzâ sonra istə hâcətini...
Səmâvi dildə pərîvəşlərin ricâsıdı ğəm

Ümîdi olmayan âdəmlə bir deyil Ümmîd
Onun bir ömri, həyât eşqidir ,səfâsıdı ğəm

QəZəl - 12

**Küfrə bax, âdəm gedib dîvârə eylər səcdəni
Halbuki, dîvâr özi Kərrârə eylər səcdəni**

**İbni-Mülcəm xəncəriylə vurdu zərbət Heydərə
Yârəli bâşıyla şəh, sədpârə eylər səcdəni**

**Əhli-Beytə xâtir olmuş hər duâ dildən qəbûl
Bîvilâyet qalma, şərr əğyârə eylər səcdəni**

**Qoy səni aldatmasın zühhâdın ârif görkəmi
Rəbbinə iblîs də bir ârə eylər səcdəni**

**Hansı tovhîd üzrə sâbitdir hidâyet körpüsü?
Nûru şirk adlandıranlar nârə eylər səcdəni**

**Rûmi tək nâseh olanlar, râm olubdur nəfsinə
Mûri görməzdən gələnlər mârə eylər səcdəni**

**Ey Əlînin Rəbbi əfv et bâxətâ Ümmîdi də
Qorxusundan məhşərin bîçarə eylər səcdəni**

Qəzəl - 13

Əlînin isminə möhtâcdür şəhâdêti-eşq
Çıxardı künci-bəlâdən bu qəlbi âdêti-eşq

Edibdi Həzrətə zülm evdə Əzraq(l) ilə Züreyq(l)
Görübdü Cibti və Tâğûtdən xəyâneti eşq

Ötürdü irsi-vilâyet bəşər, imâmə imâm
Bu qayda üzrə səhîh oldu hər xilâfêti-eşq

Həyâti-ləmyəzəl istər hədîsi-lə'ldən əbd
Edib bəqânı da məst - eşqi-bînəhâyêti-eşq

Sənin ki kûyinə baş qoydu öpdü, Rûhul-Əmîn
Yetişdi âləmi-dünyâyə pər-pər âyêti-eşq

Müqəddəm olmadan əvvəl cəhânə âdəm Ümîd!
Yazıldı Kərbü-bəlâ adlı bir hekâyêti-eşq

QəZəl - 14

Əzəldən kûyi-dildârə bəlâdan bir qədər yol var
Sevincin nûrun istərsən, çəkərsən qəm-kədər yol var

Çalış sən mərifətdən çat, məkâni-yârə ey bəndə,
Rəfîqi-eşqə çatmaqçün nə olsun yolda hər yol var

Şəhâdət kəlməsin şəhdi-bəlâdan kəsib edib kâtib
Kitâbın hikmətin bilsən, bilərsən mö'təbər yol var

Doğulmazdan əvəl dünyânı tərki eylərdi şövq ilə
Bəşər bilsəydi çıxmaqçün bu dünyâdən əgər yol var

Özündən bîsəbəb çıxmış adamdan göz su içmir ki
Qəzəb hâlında rəhm etməkdən ey cəng əhli ər yol var?

Yolumdan hər keçən yoldan danışsın qoymaram əslâ
İbâret çox gözəl izdən, nə çox məhz eybəcər yol var

Ümîdin kəsməyənlər Rəbbdən, Rəbbâni olmuşdur
Günüz yoxdursa, bir çârə bəşər, mütləq səhər yol var

QəZəl - 15

Şəhri-mə'nâdən çıxan sözlərdə hikmət gizlənilir
Yolda yorğunluq keçir, gözlərdə həsrət gizlənilir

Hər bəla rəhmin düşünmə âşikâr eylər sənə
Hər dəm ârâm ol bəla rəhmində rəhmət gizlənilir

Mütməin nəfsin mükâfâtın Xudâ hökmən verər
Şərti bû - əcrin düzündə çox məşəqqət gizlənilir

Kimdi peyğəmbər yatâğında satan cân Ə'zəmə?
İzni-Allâh eşqə xâtir son həqiqət gizlənilir

Heç bilinmir məst kim, huşyâr kimdir Sâiqiyâ
Zəhri-dünyâ heyf ola dünyâyə nisbət gizlənilir

Baxma dildən Mürtəzâyə âşiqəm söylir "hamı"
Dâimən şəkk əhlinin qəlbində nifrət gizlənilir

Zâhirindən eşqə meyl etmək yorar zâhidləri
Sevginin bətnində sonsuz dərdi-möhnət gizlənilir

Qâimin qeybin təfəkkür eyləmək müşkül degil
Həzrəti-Yûsif də bir gün, xeyli müddət gizlənilir

Fəcrə bax, suğrâ nədir, kübrâ nədir dərk et bir az
Bir xətt izhâr oldu, hər gün leyk bir xətt gizlənilir

Sâdə, cürmün gör nə çoxdur kim, İmâmın inciyib
Âşikâr olmur, gözündən nûri-Həzrət gizlənilir

QəZəl - 16

Qərîbə vâh ilə yüz dəf'ə sînədən çıxdım
İlâhi, hirsimi şükr! əhli-kînədən çıxdım...

Zəmânə çərx olan ömrüm, bəqâyə dost oldu
Bir ân içində, qəfil min qərînədən çıxdım

Həqîqət olsa, bir addım da tâqətim yoxdu
Yuxumda Məkkəyə girdim, Mədînədən çıxdım

Özüm qədər mənə mə'nâ qatan yox îdi nəsə...
Xəzînə çıxdı içimdən, xəzînədən çıxdım

İlâhi əfv elə Ümmîdin ən böyük cürmün
Dəfînə eşqinə düşdüm, səfînədən çıxdım

Qəzəl - 17

**Kimin ki, qəlbi Əlîdən dönüb, münâfiqdir,
Atın cəhənnəmə şeytânı, nârə lâyiqdir.**

**Kütûbi-eşqi yazan yârə nâmə göstərmə,
O âyə-âyə gəlibdir, sübûti-Xâliqdir.**

**Bir âdı nəfsi-nəbîdir, bir âdı Heydərdir,
Bir âdı Âyətül-üzmâ, bir âdı Fâriqdir.**

**O cânı Rəbbinə satmış fətâdır âləmdə,
Rəsûli-Əkrəmə kim böylə yâri-sâdiqdir?**

**Onun qulâmı olan şâh olar mələklərə də,
O çünki âli yaranmış məqâmi-sâbiqdir.**

**Əməllərində Ümîdin məhəbbət axtarma,
Bu bîhəyâ də İmâmə dilində âşiqdir.**

Qəzəl - 18

Dâxil olmaz ki şər əhyâ qapısından içəri
Keçdi haqq âşiqi təqvâ qapısından içəri

Rindlər qəlbini zər-zîvərə həmtâ tutmaz
Baxmaz əslâ gidi dünyâ qapısından içəri

Həzrətin nâmını vird eylədi "mə'nâ" özü də
İzni istər keçə mə'nâ qapısından içəri

O gün əlbət diləyər keçməyi cənnətdən ötür
Hâmı Ünsiyyeyi-hövrâ qapısından içəri

Əhli-kâfir dedi: yâ bey'ət edin sâkit olaq
Möhnət - eşqin girəcək yâ qapısından içəri

Vəhy açan bâbı təpiklərlə açıb əhli-şəqî
Yıxdılar mädəri həttâ qapısından içəri

Gör nə cür möhtərəm ünvândi Mövlâ bâbı
Bâş əyib keçdi mələk bâ qapısından içəri

Kim ki lə'nət oxumur şâmu-səhər şərrə bəşər,
Girməsin Həzrəti-Zəhrâ qapısından içəri

Sâdə, gər izni-Xudâ olsa, yetişsən haqqa...
Ehtirâm ilə keç üzmâ qapısından içəri

QəZəl - 19

**Ey yâr, mən qədər kim olub râzı nâzına?
Heç Leylinin də bənzəməyir nâzı nâzına**

**Nâzından ayrı, ox kimi qâşın yetər mənə
Yüngüldü dözməyim belə, ən âzı nâzına**

**Bâzâri-eşqə dün gecə getdim ki qəm çəkim
Bir dânə daş da tapmadı târâzı nâzına**

**Vâcib qılıbdı səcdələrin qəlbə həsrətin
Sevdâmı bəxş edibdi bu e'câzı nâzına?**

**Vâr ehtiyâcı rûhumun illərdi ey pəri
Əfrûz âsimânına, əfrâzı nâzına**

**Əslâ səmîmi qəlbimi tûş etmə sevgilim,
Minnətlə davranan mənə tənnâzı nâzına**

**Onsuz da Sâdə sənsiz ömür sürmək istəmir
Qurbân edim qoy ömrümü fəyyâz nâzına**

Qəzəl - 20

Dilər ki eyləsin âbâd əbd məxrûbin
İlâhi əfv elə cürmün, bu qəlbi məhcûbin

Suyun kəsəndə xəta etdi bâğbân ömrün
Şükürlə bəslədi kim gördü sâyəsin çûbin

Cəfâsı bitmədi hicrânın ömrü xâr etdi
Ağam, bu əbdə də öyrət məhəbbət üslûbin

Sənin məqâmını yüz Yûsif olsa dərk etməz
Qayıtdı çeşminə sâyəndə nûru Yə'qûbin

Fələklər əmrinə âmâdədir bi-iznilləh
Mələklər istəyir olsun vəfâlı məhbûbin

Olaydı kâş bir ünvânın ey gözüm nûru,
Qalıbdı gör neçə illərdi əldə məktûbin

Ürəklə râbitə qurmur könüllər indi Ümîd
Gözüylə axtarır âləmdə hâmi öz xûbin...

Qəzəl - 21

**Ey iddiâ edən ümmət, Əlîni sevdiyini
Sübût(i) qıl bizə Həzrət Əlîni sevdiyini**

**Əliyə düşmən olan düşmənimdi söylə bəşər,
Gərəkdi göstərə nifrət - Əlîni sevdiyini**

**Oarmı dostuna düşmən olanla dost olmaq?
Düşünmədin? neçə müddət Əlîni sevdiyini?!**

**"Adam" Müâviyədən(lən) sârı az qalır ölsün
Gəlir deyir sora heyrət! Əlîni sevdiyini?**

**Səhâbə söylədiyin kəs, İmâmi incitdi
Nə tez unutdu? bu millət Əlîni sevdiyini**

**Deyirdi sən tək O da sevmişəm Əlîni fəqət
Çıxarmadı üzə fitrət Əlîni sevdiyini**

**Ümîd, əzîzi-Xudânın visâlin istə ki sən
Danışsın ərş(i)də Höccət Əlîni sevdiyini**

Qəzəl - 22

**Dünyalı olmamaqdımı ? dünyasız olmağım
Hicranə dost edib məni sevdasız olmağım**

**Məcnunə Leylisiz yer olubdur bəlalı yer
Etməz bəlasız ömrümü səhrasız olmağım**

**Yoxluqdan özgə bir şeyə vallah bənzəməz
Varlıq məqamım olsa da Leylasız olmağım**

**Sənsizliyin yaratdığı qorxunc işarədi
Sərsəm danışmağım, daha xülyasız olmağım**

**İçdim şərabi-qəm məni məstanə sandılar
Heç yerdə hiss olunmadı səhbasız olmağım**

**Mə'nalı sözlərim səni cəzb etmir əksinə
Mə'nalı göstərir məni mə'nasız olmağım**

**Öyrəndi Sadələr sözü Ümmiddən gəlib
Ancaq tanıtmayıb məni imzasız olmağım**

Qəzəl - 23

Qoyma sənsiz qoya dünyâ məni heyfin gəlsin
Anla artıq, başa düş, tâ məni heyfin gəlsin

Ey sədâqətli könül sâhibi, sən tək sevməz,
Başqa bir mâh(i)ru, Leylâ məni heyfin gəlsin..

Âşikâr et, axı kimsən, haranın hûrisisən?
Öldürür sirr, müəmmâ məni heyfin gəlsin

Demə cənnətdi məkânım, gidi dünyâdəykən
Tanıyır âləmi-mə'nâ məni heyfin gəlsin

Yoxsa könlündə məhəbbət mənə, sevdim demə heç!
Şâd qılmaz bu təmənnâ məni heyfin gəlsin

Bəlkə illərdi sənin gözlədiyin Ümmîdəm,
Göndərib Həqqi-Təâlâ məni heyfin gəlsin

Qəzəl - 24

İncidər hər gün Xudâ, dərmanə ləng olmaq bizi
Dâğə döndərməz fəqət dərd ilə səng olmaq bizi

Çox böyüklük fayda verməz zâhirən heç sən demə
Çox kiçik göstərsə daxildən nəhəng olmaq bizi.

Âdəmin fikrində rəngârenglik nəfsânidi
Kûr edər məhşərdə kor dünyâyə rəng olmaq bizi

Başqasından bir cəfəng iş tutsaq, âr et söylərik!
Çox heyif heç vaxt utandırmır cəfəng olmaq bizi

Künci-eşqin həsrətin çoxdur çəkən sərgəştə göz
Gəl ki dindirsin bütün yollarda təng olmaq bizi

Düşməninə Yâ Əlî üz döndərən mərdânəyik
Tülküdən lâkin xilâs etməz pələng olmaq bizi

Sâdə sənə eyləmirmi zâlımın zülmüylə bir
Tîri-düşmən tək bu gün dildən xədəng olmaq bizi

Qəzəl - 25

**Ey vəfâ sûrəsinin tilsimi, e'câzi qadın
Mənə âtîdən ədâlet gətirən mâzi qadın**

**İffətin körpüdü təqvâlı məhəbbət yoluna
Sənə Allâh verər rütbə sərəfrâz qadın**

**Sevgidən âlidi qəlbindəki rəhmət hissi
Yenə xoşbəxt edəcək, sevdisə ən âzi qadın**

**Körpə vaxtında duyurdum gecə cənnətdən səs,
Anamın laylası məhz ən gözəl âvâzi-qadın**

**İstəyər xânə qurar, istəsə bərbâd qılar
Yə'ni göz qırpımı dünyədəki târâzi qadın**

**Demək âsî çıxır Allâhə, düşür küfrə heyif,
Kişinin kəsbinə olursa əgər râzi qadın**

**Göstərən səhni-bəlâ dəştdə Məcnûnə odur!
Çəkdirər çəkməyən âşiqlərə hər nâzi qadın**

**Güclü hər bir kişi hər gün gücü qadından alır
Gâh olur âləmə rəhbər, gəh olur qâzi qadın**

**Sâdə, sən tək yazan olmaz daha qadın şe'ri
Gəlsə şâd etməyə bir gün səni şəhbâz qadın**

Qəzəl - 26

**Sən olmasan olar ömrüm hər âcıdan âcı
Əzîz Anam, gözümün nûru, bəşimin tâcı**

**O qayğıkeş nəfəsin sanki Kə'bənin mehidı
Təvâfi-Kə'bədən əvvəl mən olmuşam Hâcı**

**Sözüm olub sözünün tənq(i)-tənq(i), âhəngi
Gözüm olub gözünün hər zəməni möhtâcı**

**İnanmıram bu qərîb âləmi içrə sən tək ola,
Ya mehrîbân(i) bir âfət, ya doğma bir bacı**

**Kim öpsə gər qədəmin mädərin bu dünyədə
Olar bəqədə mübârek behiştə me'râcı**

**Sən olmadan necə mümkün ki bəxtəvər olmaq?
Səninlə bəxtəvər olmaq Ümîdin âmâcı**

Qəzəl - 27

Bəlli olmaz ürəyin müşkülü sîmâdən çox
Boğar insânı gözün qətrəsi dəryâdən çox

Demə dünyâ qədər ey gül, mənı sev dünyâdə
İstərəm sən ki bilirsən səni dünyâdən çox

Elə çox fərqi də yoxdursa, sevincin qəmdən...
Qayğıkeş hicrədi meylim, quru sevdâdən çox

Əvvəlâ sən gərək eşq əhlinə Məcnûn olasan
Yazmağın yoxdu ki mə'nâsı da Leylâdən çox

Heç bilirsən gidi dünyânı sevənlər necədi?
Mə'rifətdən az adamlardı, təmənnâdən çox

Harda âşiq görürük söyləyirik səhrâ tap
İstəyir bəlkə uzaqlaşmağı səhrâdən çox

Bəhri-sevdâdəki təf'îlələrin vəznin bil
Sâdə diqqət verəcək vəzninə mə'nâdən çox

Qəzəl - 28

Yenə sübhədək, bu qəlbin dil açan məlâli oldi
Dil edəndə zikri-Yâ Hû gecə əhli-hâli oldi

Könül əzm edəndə dərdə, nə dəvâ dilər, nə məlhəm
Bu yolun nə zərrə şəkki, nə də ehtimâli oldi

Ağa, izni ver qəmindən bir ağız nəvâmız olsun
Necə kim Rəsûli-eşqin bir ömür Bilâli oldi

Yer üzündə pâk qəbrin elə bâği-cənnətimdi
Ağa, rûyinin gör indi nə qədər cəlâli oldi

Göz açıbdı Hâşimîdən gecə pürziyâ Əbəlfəzl
Ey ədû, sevinmə şəmsin gecələr zəvâli oldi

Şükür olsun âləmeynin gözü nûr(i) gördü nûr(i)
Şəbi-eşqin ehtişâmın danışan hilâli oldi

Sənə əfv qıl ki cənnət dedim, oldu vəsfim âciz
Deyərəm behiştî-âli yüzünün misâli oldi

Əgər eylədimsə səhvi, səni vəsf edəndə Sâqi,
Məni böylə vəsf edərsən "buracan kəmâli" oldi

Səni kim ki gördü Mövlâ, qalaraq təcəccüb içrə
Gözü kûr-kûr gəzdi, dili lâl(i), lâl(i) oldi

Neçə yüz min âdəm istər gələ şəhri-eşqə sârı
Sənə zâir olmaq ey şəh, bəşərin xəyâli oldi

Səni istəyər ziyâret edə, Kərbəlâ çölündə
Ağacân Ümîdin əlbət, nə qədər məcâli oldi

Qəzəl - 29

O qanlı Kərbələ deyir Salâm Zeynul-Âbidin
Nə çox bələ görüb gözün İmâm Zeynul-Âbidin

O səkkiz eşqə bâb idi, bu illət olmasaydı bil
Edərdi, Kərbələda tez qiyâm Zeynul-Abidin

Təsəvvür etmək olmayır ki Əsgərin boğâzını
Dadıbdı üçpər ox o gün girâm Zeynul-Âbidin

Bu fâni mülki sevmə kim, Müâviyə, Yəzîd tək
İlâhi zöhd olub, bəşər, təâm Zeynul-Abidin

Nə cənnət ilə bir olar, nə insi-cində görsənər
Çox âli bir məqâm olub, məqâm Zeynul-Âbidin

Bütün mələklər etsə cəm' tâətin, ibâdətin
Çox üstün, âlidir, yenə siyâm Zeynul-Âbidin

Təvəssül et İmâmə, Sadə, istə əfvi Rəbbdən
Düşün qəbûl olubdu hər kəlâm Zeynul-Âbidin

QəZəl - 30

İlâhi, dərdə qıl dəvâ bihəqqi-şâhi-Kərbəlâ
Nəsîbim olsun Ərbəində feyzi-râhi-Kərbəlâ

Yayıldı gəh sədâyi-tifl xeymə-xeymə âləmə
Ucaldı yeddi qâtə gâhi bərqi-âhi-Kərbəlâ

Vəfâlı Zeynəb ağlayır, bəlâsı sînə dağlayır
Batıbdı şəmsi-neynəvâ, sönübdü mâhi-Kərbəlâ

Qərîbə qəm çökür, İmâmın istəyən könüllərə
Münâdi gəh Nəcəf-Nəcəf deyəndə, gâhi Kərbəlâ,

Ümîdi-qəlbimiz fərəcdi, intizâri-yâdır
Dil açsa Məhdi-Məhdi söyləyər İlâhi, Kərbəlâ

QəZəl - 31

Əlî sevən gözü qân içrə ağlayan gördüm
Əlîni kûçəbəkûçə sorağlayan gördüm

Əliyyə ərşi-Xudâ minbər îdi, şeytânı
Əlîni minbər üzündən qabağlayan gördüm

Peyəmbər âiləsin qətl edən lə'in qövmü,
Vücûdi-Həzrəti Yâ Rəbb, ayağlayan gördüm

Əzîzi-Əhməd Əlîdir dəlîli çoxdu, Onu
Peyəmbərin çarığın həm yamağlayan gördüm

Vəfâ ipiylə toxunmuş o mə'cərül-eşqi
Yarâlı bətninə Zəhrânı bağlayan gördüm

İlâhi, düşməni-mâdərlə vəhdət eyləmərəm
Heyif ki "dostu" da düşmən qucağlayan gördüm

Könül dilər ki mələklər desin bu mâtəmdə
Ümîdi qârə geyən, sînə dağlayan gördüm

QəZəl - 32

Süfrəsindən nûş edər Cibrîl bəh-bəh könlünün
Mübtəlâsi cümlə peyğəmbərdir ey şəh, könlünün

Rusiyəh, şərməndə, âciz sâiləm kûyində mən
Mən kiməm ki eyləyim vəsfin münəzzəh könlünün

Ürvətül-vüsqa Əlî - Rəbbin qırılmaz həblsən
Âfitâb qəlbinin müştâqidir, məh könlünün

Gâh adın nəfsün-nəbîdir, gâh adın fülkün-nicât
Qıldı zîbâ âləmeyni nûru nâgəh könlünün

Bəzmi-rəhmətdən kənâr etmiş günəhlər qəlbini
Fâni dünyâ oldu Sâdə, kəsbi - əbləh könlünün

Qəzəl - 33

Çıxarkən künci-həsərdən, yazarkən nâmə zülfündən
Mürəkkəb - gözlərindən şövqə gəlmiş, xâmə - zülfündən

Dilimdən lâ fətâ zikrin ayırsam , xâr olar qəlbim
Gələr mütləq cəzâ üstə cəzâ ləvvâmə zülfündən

Qaşın məhdir, gözün xurşîdi-mə'nâdır desəm azdır
Ki Mûsâ qəşş edib qopduqda bir həngâmə zülfündən

Dəyərsiz zülflər, mâr oldular əmmâmə altında
Sənin əmmâ Əlî, nûr aldı hər əmmamə zülfündən

Açarsan Yâ İmâmım, bəndi-eşqin sirrin âdəmçün
Görər əllâmələr elmin gücün əllâmə zülfündən

İcâzət ver ki bûyindən Ümîdin qəddi dirçəlsin
Gözün çəksin fənâ mülkündə hər "şəmmâmə zülfündən"

Qəzəl - 34

Âqillərin kəlâmını sərsəmlər istəməz
Zeynül-Müvəhhidîni, Mücəssəmlər istəməz

Kim Yârın intizârını çəkmək dilərsə gər
Höccətsiz onda yüksələ pərçəmlər istəməz

Ey qəlb, İmâmul-âləmə hər buğz edən kəsin
Vallâhi əfv olunmağın âləmlər istəməz

Bâbul-Mədînədən kim əgər üz çevirsə bil,
Məlûmdir ki, Heydəri, Mülçəmlər istəməz

Fâcirlərin xəyânetin örtən də şərdir
Düşmənlə vəhdət etməyi Meysəmlər istəməz

Ümmîd, əməldə bəndə ol, Allâhə dildə yox,
Haqq içrə qeyri-məhrəmi məhrəmlər istəməz

Qəzəl - 35

Kədərli gözlərin bu gün çilərsə, gül üzərə sû
Gəlinəcə gözlərimdən aqlaram səninlə qârə sû

Su öz dilində yalvarırdı: - yârə çatdırın mənî
Su istəyirdi yârı, heç gərək deyildi yârə sû

Axınca qânın ey kərəm, axaydı kâş sû yerə
Olunca pârə-pârə peykərin, olaydı pârə sû

Deyir ləbində mîhmân edəydi möhtərəm mənî
Xəcâlətin çəkir axanda sanki bir kənârə sû

Rəfîqi-eşqdən cüdâ düşəndə nârə bənzədi
Saçır o gündən âləm içrə dəmbədəm şərârə sû

İlâhi təşnələb təqîlərin dilin qəm odlayır
Heyif ki döndərib şeqîlərin dilin xumârə sû

Gələndə mâhi-mâtəm, âdəm anlasın nədir bu qəm
İçilməsin fərəhlə mənəcə ey bəşər, bir ârə sû

Ümîd öləndə nâmi-eşqə xâtir endirər Xudâ
Mələklər ilə birgə mənəcə od tutan məzârə sû

Qəzəl - 36

Ev işləriylə cəng edir günüz qadın, səhər qadın
Alırmı dincin evdə söylə sonda, bir qədər qadın

Uşaqların da qayğısın çəkir, böyüklərin də O,
Olur günün sonunda âcizânə, bir təhər qadın

Şükür ki, bəxş edibdi qayğıkeş birin Xudâ sənə
Yığışdırıb, silib, təmizləyib, yuyurmu hər qadın?

Qadın çəkəndə zəhmət evdə hâmi tərif eyliyr
Olur hər evdə bir saatlıq âli bir nəfər qadın

Nədən qadınların dəyərli olduğun düşünmürük?
Nəinki fâni mülkə, yüz behiştə bil, dəyər qadın

Xəyâl bir dodaq gülüşdü, gözlərində gülmür heç
Xəyâl edir olar zamanla bəlkə bəxtəvər qadın

Unutmuşuqmu, Məryəmin, Xədicənin şərâfətin?
Xatırla müjdələndi cənnət ilə ey bəşər, qadın!

Ümîd, o mädərin sevən oğullar anlayar səni
Nə cür ilâhi bəxşdir yanında mö'təbər qadın!

Qəzəl - 37

Azdırmaq istəyir məni nəfsim çəm axtarır
Haqq âləmində almağa məndən kəm axtarır

Allâh(i) göstərir bizə rəhmətlə vəchini
Âdəm təsəvvüründə fəqət görkəm axtarır

Huşyâr olan kəsin gözü yâr həsrətindədi
Məst îsə yârı satmağa yüz dirhəm axtarır

Zəməm vəfâ piyâləsinin âbıdır könül,
Çox Hâcı bîvəfâlıq edib, Zəm-zəm axtarır

Əqlim bəlânın istəyir ey kâş, özün görə
Qəlbim bəlâlı olmağa hər cür qəm axtarır

Ehrâmi-eşqidən bizi məhrûm qılma yâr,
Vallâhi qəlbimiz bir ömür həmdəm axtarır

Qəndîli-intizârı olan tapmayıb səni
İllərdi yollarında qalıbdır xəm, axtarır

Ümmət kəsibdi heyf ola səndən ümîdini
Vâr olmayan birin dedi: bû sərsəm axtarır

Qəzəl - 38

**Bu sevdâ çox mələkpərvər çıxıb, sandım bəşərlikdi
Sənin uğrunda bədbəxt olmaq ey gül, bəxtəvərlikdi**

**Mənim qəlbimdə həsrət hər səfər artır, gözün aydın
Sənin gözdən axan yâşın heyif ki bir səfərlikdi**

**Atırdın daş fəqət çıxmırdı səs Mâvi Xəzərdən kâş
Tanırdım atdığı daşdan günəh zâtən Xəzərlikdi**

**Sənin hâlin xəbərsizdi mənim hâlımdan ey dilbər,
Mənim ammâ şəkilçim cümlələr içrə xəbərlikdi**

**Riyâ qəsində "şah" olmaq , ömür sürməkdə yox fayda
Bəlâ küncündə ömr etmək, yorulmaq mö'təbərlikdi**

**Deyirdin göz dəyər yârim , bu sevdâyə, bu sevdâyə
Nədən bəs qəlbimiz yandı, yanan hərçənd üzərlikdi...**

**Sənin köksündə əğyârın nişânın gördüm öldüm mən
Mənim qəlbimdə yer yoxdur, yerim tək bir nəfərlikdi**

**Özün təxti-məhəbbətdən düşürtdün şâhi Ümmidi
Şikâyə t qılma oynundan nə daşlıqdı ,nə zərlikdi**

Qəzəl - 39

Gözlə vəsf etməyim siyâh gözü...
Açdı qəlbin içində âh gözü

Görmə nâməhrəmin gözündə mənə
Rəbbi vermişsə, gər pənâh gözü

Nûri-eyninlə baxmışam sənə mən
Ola bilməz açam günâh gözü

İçməyibdir bu göz su heç kimdən
Bağlı bû gözdə hər tēmâh gözü

Görsə doğmaz səmâdə ârından
Görə bilmir heyif ki mât gözü

Zülfî-qârəylə bəhsə girdi gecə
Görməyir göz o râh(i), râh gözü

Təxti-tâc ilə yummaq istəyəcək
Təxti-tâc ilə açsa, şâh gözü

Yıxma könlün minârəsin Sâdə,
Açmayıbdırsa səcdəgâh gözü

Qəzəl - 40

Axtarmışam fənâyə vidâ eyliyən birin
Hər səcdə ânı Haqqa sədâ eyliyən birin

Açdım gözümlə bağlı qalan âləmin gözün
Gördüm ucuz xəyâlî bəhâ eyliyən birin

Məcnûn(i) söyləməklə tanıتماq qərîbədi
Cânın bəlä çölündə fədâ eyliyən birin

Hər kəs deyir gecikmisən evlən yaşın keçir
Hardan tapım bu yaşda vəfâ eyliyən birin?!

Lâzım deyil könül, yenə sınısın, qədəm-qədəm
Bir dəf'ə sevmişəm də xətâ eyliyən birin?

Qəlbimdə köhnə yârelərim heç sağalmayıb
Axtarmıram da dərdə dəvâ eyliyən birin

Rəbbim, bu qədri əbdə nə cür əfvi qılmısan?
Sevmək çətindi məkr(i), riyâ eyliyən birin

Dən saldı qârə kâkilə bir zâlımın qızı
Sevdim bəyâz(i) bəxti - qərâ eyliyən birin

Sevmək gərəkdi mənəcə də Rəbbâni bir kəsi...
Haqdan bir ömri Sâdə, həyâ eyliyən birin

QəZəl - 41

**Ey könül, sənın nəfsi fikr edib çəkdiyin kədər, qəm bizim deyil
Biz çəkən qəm irfâni qəmdir âiddi həm bizə, həm bizim deyil**

**Salma eşqi-dünyânı qəlbinə, haqqı mîh(i)mân eylə rûhuna
Gördüyün fənâ mülki, çox dəyərsiz fənâdı, âdəm, bizim deyil**

**Rindilər sücud etmək istəyən vətı zikri-əvvəldə söylədi
Biz də âləmin olmadıq , fəqət âləm olduq, âləm bizim deyil**

**Rûyi qârə, nəfsâni cismilər, qəlbi möhr(i)lənmiş fənâilər
Söyləyirlər eşq ümrəsində ətşân ölən, mükərrəm bizim deyil**

**Yâr üzündə hər cüm'ə qəm görən hûrilər təvâf eyliyr qəmi
Yâr(i) qəmlənən vaxtı şâd olan ibni-şər - mücəssəm bizim deyil**

**Ğeybət içrə ğeyb olmaq istəyən rûhilər qədər mən dəlirmişəm
Qorxuram Xudâ sonda söyliyər əqli-kəm, bu sərsəm bizim deyil**

**Sâdə haqqı hər dəf'ə söyləyir dost itirsə, düşmən qazansa da
Yâr(i) gəlmədən inqilâb edib qalxan ərşə - pərçəm bizim deyil!**

Qəzəl - 42

Həsratlə ötdü keçdi gecəm gündüzüm yenə
Nâzəndə bir gözəldə qalıbdır gözüm yenə

Qaldım rükûdə boynumu etdim fədâ ona
Sübhânə Həq Təâla olubdur sözüm yenə

Gözlər qırışdı, qəlb evi bîât olan kimi
Hicrinlə ver bəlâni ki xoşdur dözüm yenə,

Ey yâr(i), gəldi qəlbinə məh bûsə verməyə
Vəhy eylə eşqi qəlbimə sirrin çözüm yenə

Sübhün qərinəsində siyəh rûha əfv(i) qıl
Səccadə üstə parçalanıbdır dizim yenə

Yâ nəhri-sînədən çıxarım inci tək sözü
Yâ zülfi-yârə zikri-məhəbbət düzüm yenə

Ümmîdin ayrı cürdü Xudâ, eşqi eşqinə
İmkân(i) vermə nəfs(i)də yansın közüm yenə

Qəzəl - 43

Âbî-şəhâdət ilə dolar câmi-Kərbəlâ
Ömrün bəhâsıdır bizə əyyâmi-Kərbəlâ

Peyğəmbərin girâmını nîzəylə yıxdılar
Xəncərlə doğrayıb dedilər fâmi-Kərbəlâ

Bir xeyli insi-cinni gəlib şâhı görməyə
Dolmuşdu hûrilərlə hərəm şâmi-Kərbəlâ

Cənnətdən ötrü ölməyə dəyməz ki vâizâ,
Cənnətlə bir tutulmasa gər nâmi-Kərbəlâ

Hər bir bəlâlı âşiqə sorsan Huseyni sən
Həsərlə odlanıb, dilənər kâmi-Kərbəlâ

Yâ Hû mən indi anlamışam, dərk qılmışam
Neyçün məhəbbət ilə dilər, hâmi Kərbəlâ

Düşməzdi kâş ayrı vücûdum səfâyidən
Qılmışdı qârə qəlbimi ârâm Kərbəlâ

Qəzəl - 44

Həmrâ deyəndə yâdıma tez Əsgərün düşür
Tənhâ deyəndə yâdıma mərd Əkbərün düşür

Leylâ deyəndə qârelənir pərçəmün Ağ,ə
Sevdâ deyəndə yâdıma ağ peykərün düşür

Dəryâ deyəndə qətrə qədər ağılaram bir az
Mə'nâ deyəndə yâdıma qəm dəftərün düşür

Səqqâ deyəndə ləblərim âtəşdə qovrulur
Mövlâ deyəndə yâdıma həqpərvərün düşür

Dünyâ deyəndə zülmi, bəlä qəhr edir məni
Üqbâ deyəndə yâdıma bal Kovsərün düşür

Suğrâ deyəndə qızlarıvın âhı yüksəlir
Kübrâ deyəndə yâdıma xəmə nokərün düşür

İlyâ deyəndə Kûfədə məqtəl çiçəklənir
Ə'lâ deyəndə yâdıma pāk Heydərün düşür

Hövrâ deyəndə cəlvələnir cənnətül-Nəim
Zəhrâ deyəndə yâdıma bîbənzərün düşür

Beydâ deyəndə batmağa hâzır görün məni
Peydâ deyəndə yâdıma xoş mənzərün düşür

Qəzəl - 45

Hər gün xəyâlin etdiyim ünvânə gəlmişəm
Görməklə qəbri-yârımı îmânə gəlmişəm

Əslində ayrılıqların eşq ümrəsindəyəm
Zâhirdə gördülər rəhi-hicrânə gəlmişəm

Rəbbin girâm(i) Həzrəti Zəhrâ nənəm bilir
Mövlâ Huseyni zikr eləyib cânə gəlmişəm

Bilməm nə etdim ömrümə Haq yazdı Ərbəin
Bilməm ki hansı vəchilə meydânə gəlmişəm

Bû çöldə xeyli insi,mələk yârə təşnədi
Bəh-bəh nə âli, məzhəri-Rəhmânə gəlmişəm

Dîvânələr tək əqlimi yollarda paylayıb
Bâbur-rəcâyə, nâtiqi-Qur'ânə gəlmişəm

Heç bir təbîbin âyəsi dərmanım olmadı
Şükr olsun əsli sâhibi-dərmânə gəlmişəm

Yârim bu yolda təşnə qalıb , mənə yolboyu
Ehsân âb(i)dən doyub ətşanə gəlmişəm

Hər kûçəsində mə'rifət öyrətdi şəh mənə
Âxırda lütf edib mənə ərkanə gəlmişəm

Allâhım istəyib, məni əfv eyləsin bu gün
Qəddim bükük qiyâməti-Sultânə gəlmişəm

Qəzəl - 46

Hüzûri-yârə çatan hər kəs âşinâ sayılır
Sükûti-qəlbimiz irfâni bir sədâ sayılır

Kənârdən baxan, aşiqlərin dilin bilməz
Hürûfi yoxdu bu ünsün deyək rəvâ sayılır

Kitâbi-yârə toxunmaq səvâbdur vâiz,
İçində âyəsi min dərdə bir dəvâ sayılır

Bəlâyə âlim olan şâhın ismin əzbərlə,
Bəlânı vəsf eləmək - vəsfi-Kərbəlâ sayılır

Bəlâlı yâr yanında danışma dərindən
Nə boyda dərdin ola, Kərbəlâ - bəlâ sayılır

Nə olsun olmamısan Kərbəlâdə şâhınla
Ən âzi sînə vuranlar da bəvəfâ sayılır

Bizimki qârə geyinməkdə, sînə vurmaqdı
Əsâs Büzəri, Miqdâdı mübtəlâ sayılır

Husençün ağlamaq, ağlatmaq ən gözəl işdi
Bu ayda əylənən hər bir bəşər gədâ sayılır

Yalandan ağla, qəbûl eyliyər Xudâ həttâ...
Əməldə baxmayaraq böylə iş riya sayılır

Ümîdin özgə bir ümmîdi yoxdu , Yâ Məvlâ,
Nə yazsa, şə'ninə lâyiq deyil - xəttâ sayılır...

QəZəl - 47

Yoxdurmu zâirin sənin ey, bəxti kəm qızım
Qəbrin də gizli qaldı mənim bîhərəm qızım

Məndən sorâ şəqîlik edib xeyli bîşərəf
Ey bâbı odlananda qalan qəddi xəm qızım

Hicrində yandı hər gecə pərvanəvəş biri
Gör bir nə növ'i yarı yıxıbdır bu qəm qızım

Sînəndə qalmayıb sümüyün sâlim ey pəri,
Ağrıyla çəkdiñ âhını sən dəmbədəm qızım

Ərşin nə qədri sâkini təqdîs edir səni
Adın gələndə oldu bu gözlərdə nəm qızım

Cibrîl süfrə açdı səninçün hədîqədə
İstər mələk də xəl'əti ey bakərəm qızım

Qəzəl - 48

O kimdi? Âyətül-Üzmâ deyir mələklər Ona
O kimdi? bəxş olunub Târidən Fədəklər Ona

Şəqîlər Həzrəti məzlûmədən nə istədilər?
Evində zərbə vurub, Rəbbənâ! dönəklər Ona

O kimdi bilsə yer əhli deməz ki heyvətlə!
O kimdi? tə'zim edir mö'təbər fələklər Ona

O kimdi sevgisi cənnətdi, buğzu dūzəxdı
O kimdi nōhə deyər həşrəcən küləklər Ona

O kimdi bəllidi binti-Rəsûli-Əkrəmdi
Bir ömri bağlanar əlbəttə pāk ürəklər Ona

O kimdi ? bağı-behişt içrə əsli Tûbâdı
O kimdi? mât-məəttəl qalıb çiçəklər Ona

O kimdi lövhi-şəhâdətdə nâmvər Fâtir
O kimdi şe'ri, qəzəllər yazır lələklər Ona

Bətûli, Tâhirə , Siddiqə, həm də Hâniyədi
O kimdi Qeybi-Səmâdan yetir köməklər Ona

O kimdi Âbidə, Məhdiyyə, Bərrə, Râziyədi
Gərək deyil ki fənâdən bu bər-bəzəklər Ona

Bir âşiq Ümmi-Əbîhânı vəqti-bəd çağırıb
Yetibdi Âli-Əbâdan Ümîd, ətəklər Ona

Qəzəl - 49

Bir az kağız gətirin, bir də xamə vacibdi
Bu ayda qarə geyinmək qulamə vacibdi

Ey ərşi-eşqidə pər çalmış iddialı mələk,
Apar, bu naməmi çatdır İmamə vacibdi.

Bəratı-Kərbu-bəla istərəm, alam şəhdən
Bu Ərbəində yetişmək məqamə vacibdi

İlahi əfvi qazanmaq, əzadə mümkün
Təmami qüssə yemək, natəmamə vacibdi

Oxutdu nohəni bəyquş içində əfğanə
Buyurdu: ahi - Husençün idamə vacibdi

Əlində meşqini göstərdi, təşnə Əbbasım
Dedi ədulərə yetmək təamə vacibdi

Gərəkdisə keçərəm qollarımdan ey nakəs,
Fəratdən su aparmaq xiyamə vacibdi

Ölən könülləri cuşə gətir bu gün saqi,
Xülusi-eşqə bürünmək, qiyamə vacibdi

Kəlami-Həzrəti-Əkrəmdən almışam rəvnəq
"Huseynə xidməti etmək kəlamə vacibdi"

Bu şe'ri Sadə sənə Murtəza nəsib etdi
Təşəkkür et, şəhi-Beytülhəramə vacibdi!

Qəzəl - 50

O körpə eşqə nigârim, yatanda göz-qulağ ol
Uşaqlaş oyna onunla onun qədər, uşağ ol

Sənin əmânətə ruhunda ayrı hörmət var
Himâyə etmisən ömrüncə, gənci-eşqi sağ ol!

Nə tâcə mehrim olubdur, nə təxtə əyləşdim
Gəzəndə kûçəbəkûçə bəlâni mən, çırağ ol

Boyat bir həsrətin üstündəyəm yüz illərdi
Yoxumdu süfrədə bir şey deyim ki gəl qonağ ol

Gözəlliyində gözüm yox, həqîqətin bəsdı
Çalış mənim kimi sən də xəyâldən uzağ ol

Ümîdin ağı başından çıxıbdı sərsəmdi
Qaçırmağa gecə yârı gələr səni, oyağ ol

Qəzəl - 51

**Qara günlük etdin ey gül, mənı hər səfər gəlib
Sən üçün çəkəndə ahı səsə tüm şəhər gəlib**

**O qədər cəfalər əkdin yola gəlməsin deyə,
Fəqət aşiqanə qəlbim yola birtəhər gəlib**

**Belə kibriyalıq etmə azacıq təvazö qıl,
Səni mən qədər sevən de? sənə bir nəfər gəlib?**

**Sözə yelkən axtarırdım sənə yan alım deyə
Dedi: bitərəfdi yarın, mənə göy Xəzər gəlib**

**Səni ayrılıq sözüylə başa salmaq istədim
Niyə hamı qaçdı məndən dedi: bədxəbər gəlib**

**Axı mən nə gözləyirdim, belə olmalıydı da
İlanın dilindən onsuz bir ömür zəhər gəlib**

**Sənə və'də çatsa bir gün deyəcək, vəfalılar
Sevənin qoyubdu bədbəxt özü bəxtəvər gəlib**

Qəzəl - 52

**Ən ali şəhridir mənimçün adətən Nəcəf Yerin
Çün orda, Tarı hifz edib, müqəddəsin, şərəf yerin**

**Bu fani mülkə üç kərə təlaği verdi Həzrətin
İnanma, məkri-fe'linə bəşər, bu bitərəf yerin**

**Siratə uyğun addım at, ki orda taqətin bitər
Əlisiz eşqə yoxdu yol, dəyişmisən hədəf yerin**

**Nə qədri bəhrilər, Əlinin ismi ilə canlanar
Əlini zikr edən dilə bəyan edər, sədəf yerin**

**Düşər əzabə nəfsidir düşün ki Sadə, tək səbəb,
Bəqayi-mülkü tərk edib seçərsə kim tələf yerin**

Qəzəl - 53

Çataydı əllərim sənə, xəyalə çatdığım qədər
Sən addım atmadın mənə, mən addım atdığım qədər

Qayıt sən Allah eşqinə qayıt, bu ömrü paylaşaq
İnan ki batmışam zərər, ziyanə batdığım qədər

Günahım oldu danmıram, bağışlamaqdır üstünü
Uzun deyil ki ömrümüz tələs, yubatdığım qədər

Edəndə hicrin ilə mən alış-veriş uduzmuşam
Nə çatdı aldığım qədər, nə qaldı satdığım qədər

Bəlalı aşiqin yolun, mələklər açdı göylərə
Nə bir günəş, nə ay yatıb səmada yatdığım qədər

Dağıtdı ayrılıq qəfil diləklərin də xanəsin
Səninlə eşqin aləmin qurub, yaratdığım qədər

Bu sevgi iksirindəki, xətanı tapmışam, gülüm
Ümidi qatmamışdım o xəyalı qatdığım qədər

Qəzəl - 54

Məst olma yoxdu ləzzəti peymanə gəlməmiş
Meydən söz açma bəzmidə, meyxanə gəlməmiş

Təqvalı əbdə rəhm edər Allahı daima
Ta ki hüzeni-yarə o biganə gəlməmiş

Zahirdə zahid olmağa meyl etdi bəndələr
Məscidə gəldi bir çoxu imanə gəlməmiş

Aşiq nə qədri öysə də qəlbində eşqini
Olmaz bəqadə hörməti meydanə gəlməmiş

Tapşırdı canı Şükr ola dincəldi vəslidə
Canıyla çarpışır O cananə gəlməmiş

Şərrin xüsusi fitnəsi var oldu , aşina!
Dost ilə qeybət eylədi düşmanə gəlməmiş

Çoxdur günahı rəhm elə, Ümmidi əfv elə,
Nolar Xuda, sonunda əcəl canə gəlməmiş

QəZəl - 55

Əl çək, bəlalı başıma , bir dəf'ə ya Əli(ə)
Məzluma tək təsəlli olar aşına əli

Dörd əlli Davudun da gücündən füzun olar
Səndən yetişsə, xəstəyə ruhən dəva əli

Ərş əhli Mürtəzanın əlin öpmək istədi
Qaldırdı ərşə sarı o gün, Mustəfa əli

Bir yanda Cibril açdı pərin eşqi qorudu
Bir yanda etdi kimsə xüsusən fəda əli

Bə'zən də Zülfüqarə düşüb boynu kafirin
Bə'zən nəvaziş ilə bəzənmiş bəla əli

Qorxum bu adiləssin əlim çatsa, həsrətim
Sevda ayaqlarında görünsün vida əli

İmanı qətrə-qətrə yığışdırdı heyf ola,
Hardan yol açdı qəlbimə hər gün fəna əli?

QəZəl - 56

**Dünya gözümdə yüksələ etməm müsaidə
Gəlməz bu fani-mülküdən insanə faidə**

**Yüksəkdə çırpınırdı kədər, qüssə mürğ tək
Alçaqda bəxş olundu, bəşər ruzi zaidə**

**Ey dai, eşqə ümməti sən səslədin deyə
Tapdıq üsuli-eşqidə bir xeyli qaidə**

**Cismani aclığınla sübut eylədin bizə
Həqq ayə-ayə qəlbinə düzmüşdü Maidə**

**Hər gündə ayrı-ayrı bəşər saxtalaşmısan
Şeytani güclə işlədi nəfsin sənaidə**

**Əfv et xətalı əbdini peyğəmbər eşqinə
Etmiş xətanı bilməyərəkdən, Xətai də**

Qəzəl - 57

Edir könül sənə yarım, işarə hər dəf'ə
O qarə zülfü deyir çək, kənarə hər dəf'ə

Sən əbri-zülfünü saldın üzərə bir gündə
Fəqət mən eylədim ey şəh, nəzarə - hər dəf'ə

Sən ey əmiri-mübarək nəzər yetir nolar
Məni qıl aşina dərdi-qübarə hər dəf'ə

Sədayi-hicrini duycaq, sücud edir abid,
Sükuti-eşqinə düşmüş minarə hər dəf'ə

O qədri aşiq olum ki, xüsusi əbdin olum
Gəlim səninlə bərabər qərarə hər dəf'ə

Günəş bir ayinədir göstərir həqiqətini
Görünsün əksi-cəmalın dübarə hər dəf'ə

Bağışla yari Ümid, istiqamətin dəyişir
Edir xətai-fəna aşikarə hər dəf'ə

QəZəl - 58

**Aşiq yolunda eşqi bəla ilə görmüşəm
Ruhani səcdələrdə bir ailə görmüşəm**

**Əfsus, çoxdu niyyəti napak aşına
Bir xeyli dustu, mən də riya ilə görmüşəm**

**Dövrün nə qədri güclü olar şahı, zə'fi var
Qüdrətlisin də sonda əsa ilə görmüşəm**

**Sübhün təravətindən açan qönçə gülləri
Söhbətləşəndə badi-səba ilə görmüşəm**

**Babul-nicatə sarı könül sərdiyim günü
Eşqin hürufi sirrini ba ilə görmüşəm**

**Hər şey görüntüdürsə, nədən, görmürəm səni
Mən bəlkə, səmti-fikri xəta ilə görmüşəm**

QəZəl - 59

**Düzü görmək hünər istər gözüm olmaz bilirəm
Ya Əli, səndədi düzlər, düzüm olmaz bilirəm**

**Dərdi dərmanə tanışdırmağa yoxdur ədəbim
Dərdə tapsam da dəva bir çözümlər olmaz bilirəm**

**Göstəribsən mənə yol, xeyli kəlamında Ağa
Yoxsa azmaqdi işim, düz izim olmaz bilirəm**

**Ağa, əfv et məni pak ismini çəkdim bu gecə
Çox günah eylədim əfsus, üzüm olmaz bilirəm**

**Rəbbimiz aləmi əlbət sənə xatir yaradıb
Sənə nokərlik edən yer bizim olmaz bilirəm**

**Bu yer - aləm qala sənsiz udar öz əhlin də
Sənə xatir dözür aləm, dözüm olmaz bilirəm**

**Ağamın namını dərk etməyə acizsə ağıl
Necə vəsfin edə qəlbim? sözüm olmaz bilirəm**

QəZəl - 60

**İstəyirsən gecikim, mən sənə ahəstə gəlim
Paki qıl, ruhumu cismən yenə növrəstə gəlim**

**Qədəmin dəydiyi yerdən su çıxar bəhrə dönər
Ver içim mən o sudan aşiq olub məstə gəlim**

**Qoyma sənsiz bu yalan dəhrə yumum gözlərimi
Yıxılan canımı al kuyinə can üstə gəlim**

**Məni sən göydə uçan quşlara xatir əfv et
Qoşulum göydə uçan quşlara mən dəstə gəlim**

**İstəsəm də sənə mən gəlməyi bilməm, bilirəm
Məni həqdən ey əsilzadə İmam, istə gəlim**

**Sadəyəm, dərdimə dərmani verən şəh sənsən
Adətimdir , dilənim səndən əta, xəstə gəlim**

QəZəl - 61

**Zəl olan qəddim əlif üstə dayağdan düşəcək
Səni görməkçün ürək əldən-ayağdan düşəcək**

**Kölgəm ey yâr, sənin kûyinə üz qoydu, fəqət
Âr edib səndən o gün cismim uzağdan düşəcək**

**Dəştdən çıxmaq üçün cân atacaq Məcnun da
Kûhkən gördüyü gün rûyini dağdan düşəcək**

**Haqqı vəsf etməyə ruhâni bəlâlar gəlsə,
Vüslət əsnâsı sədəf, inci dodağdan düşəcək**

**Olacaqdır o gün əlbət ,hamı can həşrində
Bəzənən âləmin öz rəngi boyağdan düşəcək**

**Nə qiyâmətdi qiyâmət sözü, baş versə əgər
Analıq hissi ölüb, körpə qucağdan düşəcək**

**Zâlimin zülmünü âləmlə qiyâs etməmişəm
Âləmin bətninə çün fitnə nahağdan düşəcək**

**Uyma dünyâsifətin fe'linə Ümmíd âxır,
Sonsuz istəklərin âramla marağdan düşəcək**

QəZəl - 62

Qəm çəkmək istəyən, qəmi kimlərlə bir çəkir?
Üzdən gülənlərin çoxu möhkəm fikir çəkir

Âdəm ki şərrə baş çəkir, əqlindən ayrılır,
İnsânı rahi-hikmətə hər gün xeyir çəkir

Diqqət çəkənlərin nə olur? diqqətin çəkən?
Rəssam çəkəndə rəsmini, şair şeir çəkir

Ac qalmaq eşqi, doymamaq eşqiylə bir deyil
Sən daddığın qidâyaya da həsrət fəqir çəkir

Mə'nâ piyâləsində meyin rəngi qeyb olur
Bə'zən gözəlliyn gözün âləm kifir çəkir

Qüdrətli olmaq istəyi düşmənlər artırır
Dünyâdə qorxu hissini ən çox da şir çəkir

Əmmâmə qoydu bâşına sevdâ müqəllidi
Hicrânı bəhsə, də'vət edərkən xəbir çəkir

Dildârı gözləyir deyə, yorğundu gözlərim
Haqqımda hâmi söyləyir Ümmîd içir-çəkir

QəZəl - 63

**Pak ürəkdə dolanan qəm tanıyır Fatiməni
Nənə Həvva, baba Adəm tanıyır Fatiməni**

**O xanımdır ki Onun xətrinə Kövsər yaranıb
Təşnələr saqisi - Zəm-zəm tanıyır Fatiməni**

**Qoxusundan bilir əlbət yetişən Fatimədir
O peyəmbərdir ki dəm-dəm tanıyır Fatiməni**

**O Xudanın bütün aləmlərə tək bəxşi olub
Bu səbəbdən bütün aləm tanıyır Fatiməni**

**Mələkut aləminin alisi alim Cibril
Bil, özündən belə ə'ləm tanıyır Fatiməni**

**Nə qədər pak xanım var ola nokərdir Ona,
Dərk qıl, Həzrəti-Məryəm tanıyır Fatiməni**

**Sadə, gər duzəxə düşsən mədəd um Fatimədən
Çünki ol, nari-cəhənnəm tanıyır Fatiməni**

QəZəl - 64

**Ağamdı canı verən hər bəlayə Bismillah
Şərif cəddi gəlib Kərbəlayə Bismillah**

**Husen ki səpdi çıxan qanın Əsgərin ərşə
Yazıldı ruzi-şəhadət səmayə Bismillah**

**Ədulər istədi sussun lisani-eşq amma,
Qirayət etdi ağam, ayə-ayə Bismillah**

**Geyin qərani, alışdır nəvanı sinəndə
Gəl ey Huseyni sevən kəs, əzayə Bismillah**

**Xuda, Huseynə veribdir səfa öz eşqində
O hazır idi gələn hər cəfayə Bismillah!**

**İmamı yad edənin əcri Sadə, sonsuzdu
Huseyn edər səni hər gün himayə Bismillah...**

Qəzəl - 65

Ucaldı ərşə tərəf, tez darıxdı dağ yerdən
Çıxardı lə'li-cəvahir, qızıl qabağ yerdən

Yaxında ruhumu mənə evində şad edəcəm
Vəfalı yar gəlib, xoş gəlib uzağ yerdən

Düşün ki yaxşı bilir daxilində hər zə'fi
Vurubdu zərbəni dünya yamağ-yamağ yerdən

Yaratdı fitnəni dost ilə dost arasında
Riya libasını geymiş adam, qırağ yerdən

Bu göylərin işidir söylənib, deyindi çoxu
Fəqət cücərdi bəşərçün böyük sınağ yerdən

Sağ ikən evlərin az qaldı göy üzün dəlsin
Öləndə cisminə qalmışdı dar otağ yerdən

Ölənlərinmi verirdi cəzasın Allahım?
Eşitdi naley-i-fəryadı bir uşağ yerdən

Həmən gün idi, Ümid, üzlərin qaraldığı gün
Gəlibdi məhşərə şərməndə hər qonağ yerdən

QəZəl - 66

Onun ətriylə gələr vəcdə küləklər gecələr
Ulduz-ulduz axışar sanki diləklər gecələr

Baxma, gündüzləri gözlərdə gülüşlər yeriyr
Sinəmin üstə yatan, ahım iməklər gecələr

Nari-həsərtdi saçan nuri-qığılımlarını
Çox cılız görsənər ol nura bəzəklər gecələr

Ona iman edən insanı üzündən tanıyar
Əhli-kafir edə bilməz ki, kələklər gecələr

Rüxi-cananı nə cür vəsf eləyim, məst olasan?
Elə zənn eylə açar tazə çiçəklər gecələr

Sübhi-dəm gəlsə, İmamım yerə , dünya üzünə
Döyünər fəxrilə , biçarə ürəklər gecələr

O da Mövlayi Əlidəndi, səxavət gülüdü
Yə'ni ehsan eliyər ruzi, yeməklər gecələr

Rahi-səfvətdə ömür sürməyi bilsən Sadə,
Sənə rəhmət oxuyar göydə mələklər gecələr

Qəzəl - 67

**Hicrin bəlası aşiqə biganədən düşər
Bə'zən bəlayi-qəm bizə həmxanədən düşər**

**Mə'suq(i) zənn edər ki bulud qətrə göndərir
Əslində qətrə, gözləri divanədən düşər**

**Ruhun səmanı fəthi qılar, nəfsə zidd ola
Dərk eylə qəlbə şövqi-təmənnə nədən düşər**

**Şə'min nəvası , hər gecə nifrət bağışlayar
Sübhün birinci sevgisi pərvanədən düşər**

**Təsbihi-zikri kim götürüb Mürtəza desə,
Min bir günahı fərz elə bir danədən düşər**

**Vallahi qeybi bitsə əgər şahi-ə'zəmin
Xiclət misali-tər neçə fərzanədən düşər**

**Ondansa, qarə bəxtimə əncam(i) qıl, görüm,
Gəl çəkmə qarə zülfə kədər, şənə dən düşər**

QəZəl - 68

Bəla şəhərində bir xeyli bəlanın görkəmin gördüm
Əbəlfəzlin sınıq məşqin, Hüseynin parçəmin gördüm

Peyəmbər beytinin babın açıb nakəs xəyanətlə
Sınıq bir sinə üstündə Hüseynin matəmin gördüm

Xanım Zeynəb səlamullahın ömründən bəla keçmiş
Gözün yorğunluğun, dərdin gücün, qəddin xəmin gördüm

Fərəc ver tez zühur etsin, görünsün Qaim aləmdə
Dolub hər yanı matəmlə Xuda, hər aləmin gördüm

Nə cür Peyğəmbər üstündür Xudaya, ənbiyalardan
Əyaği-Kövsər altında məzaqi-Zəməmin gördüm

Nə çox adəm gəlib-getmiş, bu dünyadan o dünyaya
Bu dünyadan o dünyaya gedən Hürri adəmin gördüm

Nədir Məğribdən Məşriqəcən nuri-təcalla de
Muhəmməd nurudur dərk et, hədisin möhkəmin gördüm

Bir ulduz var olub əhli-mələk dövr eylər ətrafın
Səmadan fərşədək saçmış Xanım Zəhra qəmin gördüm

Əbazər tək Əliyə kim vəfa göstərdi ey bəndə,
Bu dünyada nə Miqdadin, nə bir gün Meysəmin gördüm

Günah üstündə qırğınlar, cinayətlər edir əfsus
Yaratmır bəndələr Həqqin qiyamında zəmin gördüm

Vəfa süfrəndə Ümmidin yerin göstər ki Ya Mehdi,
Desin dünyadan əl çəkdim, vəfanın məhrəmin gördüm

QəZəl - 69

Kimdir Heydər? qüdrəti-Tarımdır O,
Hər iki aləmdə dildarımdır O,

"La fəta illa Əli" söylər dilim
Mən yəqinəm ki mədəkarımdır O,

Mən siyəhru nokərəm, səhvim də çox
Məndən üz döndərməyən yarımdır O,

Mən fəna mülkündə acız, bikəsəm
İzzətim, həm dövlətim, varımdır O,

Kim vilayət nurun inkar eyləyir
Həşrəcən dərk eylə əğyarımdır O,

Qanmıram kamilliyin şahın, fəqət
Naqisəm hər gün xəridarımdır O,

Kim bərabərdir Muhəmməd nuruna?
Gəh Husəynim, gah ələmdarımdır O,

Ruhumun sərməstə gördüm fe'lini
Məst qılmış zikri, huşyarımdır O,

Adi eşqi ölçəcək mizan(i) var
Bihüdüd eşqimdə miqdarımdır O,

Sadə,ərbabi-müqəddəsdir Əli'
Əhli-ərşi söylər əbrarımdır O,

Qəzəl - 70

Səma da dillənib deyər Səlam Əliyə aşiqəm
Mən özgə şahı istəməm İmam Əliyə aşiqəm

Kəsim kökün də düşmənin, Əliyə buğz edənlərin
İcazə ver Xuda edim qiyam Əliyə aşiqəm

Dilimdə söyləsəm bəs aşiqəm əməllərim hanı,
Gərək edim ki vəhşi nəfsi ram Əliyə aşiqəm

Əli Xudanın ismidir, nə qədri fəzli varidür
Olubdu zikrim əlbət ol kəlam Əliyə aşiqəm

Qədəmlərindən öpməyim gəlir çağırsa nokərəm
O nuri-hüsnidən edəm təam Əliyə aşiqəm

O qüdrəti-Xudadı bil, məqamının da misli yox
Əlinin eşqi bəxş edir məqam Əliyə aşiqəm

Günahə batdı qəlb evim üzüm də qarədən qərâ!
Nə üzlə söyləyim ki mən təmam Əliyə aşiqəm

QəZəl - 71

Mənə şərr əhli verib cövri-cəfa Ya Əbətə
Öldü səndən sora dünyadə vəfa Ya Əbətə

Elə zərb aldı qızın, dağ belə dözməzdi buna,
Sıqt olub bətnidə zərb ilə fəta Ya Əbətə

Şükr qıldım, gecə-gündüz Uca Allahə ki mən
Rəbb edib Heydəri nurundan əta, Ya Əbətə

Bir zaman, dərdi olan kəslərə məlhəmdi qızın
Araram şimdi özüm dərdə dəva Ya Əbətə

Sən açan babə vurub nâri cəhənnəm əhli
Yeddi qat ərşə çıxıb ahu-nəva Ya Əbətə

Sən öpən güldən əsər yoxdu, solub rəngi qəfil,
Gülə çün sili vurub əhli-riya Ya Əbətə

Bunların tutdu gözün, aləmi-dünya həvəsi
Etməyirlər daha səndən də həya Ya Əbətə

Gedişindən bəri, sənsiz gözüm ağlardı sənə
Bağlamışdım bir ömür başə qəra Ya Əbətə

Edəcək hər gecə Zeynəb qızım onsuz nalan
Görürəm dəştidə ətşan üsəra Ya Əbətə

Sındı sinəmdə sümüklər, nəfəs almaq nə çətin
Sənə sarı gəlirəm mən də daha Ya Əbətə

Axı dünya mənə xatir yaranıb iznilləh
Qorxuram fərşə gələr xeyli bəla Ya Əbətə

Əhli-ərş adımı duycaq məni pişvaz eylər
Geyinər qarə libasın da səma Ya Əbətə

Qəzəl - 72

Görmərəm dəştidə salim daha mən mirləri
Doğranıb, nizələnibdir evimin şirləri

Mən siyəhdil bacıyam, başımə qəmlər dolanır
Görə bilmir biri qəlbimdəki təsvirləri

Anacan, məndə dözüüm dözmədi bu narlərə
Bihəyalər nə qədər söylədi təhqirləri

Neçə üç pər oxa tab eylədi Əbbasi Xuda,
Yaydən çıxdı nə çox canilərin tirləri

Düşmənin hiyləsi qardaşımı viran etdi
Doğrayıb cüt qolu bir ləhzədə şəmşirləri

Əhli-şərr eşqi bu çöllərdə pərişân etdi
Güldü iblîs vurub qollara zəncirləri

Qəzəl - 73

Kor çeşmi ziya eylər Zəhra Anamın eşqi
Bir qətrəsi cənnətdi dərya Anamın eşqi

Aşkarə çıxardıbdır şəkk əhlini bu sevda
Eylib nə qədər şərrü rüsva Anamın eşqi

Mah içrə gəzib eşqi zülmətləri nur eylər
Verməz kədər ey əhli-dünya, Anamın eşqi

İxlası-ibadətdir, fərmanı-həqiqətdir
Söylər ki səadətdi Tuba, Anamın eşqi

Ləbtəşnə qalıb dadmış zərbətləri zalımdan
Sədpərə olub səndə səhra! Anamın eşqi

Mən Yusifi-Zəhrayəm, mən nuri-müəllayəm
Vermiş mənə rahatlıq vala Anamın eşqi

Ol qəddə baxar ərşin sakinləri hər ləhzə
Söylərlər uzun qollu Səqqa - Anamın eşqi

Səs saldı bacım ərşə ah içrə qalan vəqti
Ərz eylədi nuş etdim ə'la Anamın eşqi

Çox qəlbə salıb heyvət, çox dərdə qılıb məlhəm
Çox qəlbə süzüb abi-təqva Anamın eşqi

QəZəl - 74

Rəqîbim nəfsi-əmmârə, rəfîqim nəfsi-ləvvâmə
Mürəkkəb ömrü sərf etmiş, müəccəl adlı bir xâmə

Xəyânət süfrəsin bəzmi-səâdətdən hesâb etmə
Təqî Kövsərlə məst îkən şəqî qânın qusur cāmə

Pozub bîgânələr əhdin, gedib küffârə bənd oldu.
Yazıb qâniylə mərd üşşâq İmâmın vəsf edən nâmə

Özündən keçməyən âlim, həqîqət kûçəsin bulmaz
Sirâtul-Müstəqîmin sâhibin göstərməz "əmmâmə"

Bu dînin şəhri Peyğəmbər olubdur, bâbi Heydərdir
Münâfiqlər Ümîd, eylibdi buğzun dîni-İslâmə

QəZəl - 75

Sözə məstânə olan hər gecələr dəm biri var
Yârə öz dərdi-qəmindən danışan kəm biri var

O mənim gözlədiyim âli bəşərdir, qəlbi
Neçə illərdi salan həsrətə âdəm, biri var

O şəqîlər necə qıymış axı Xâtəm qızına
Görəsən Həzrəti-Zəhrâ kimi pürxəm biri var?

Kim Əlîdən söz açıb mədh qılar, məhşərdə
Deyilər bəndəyə hər dərдинə həmdəm biri var

Heydərin nûruna xâtir yaradıb Târı bizi
Ərşi-ə'lâdə mələydən də müəzzəm biri var

Gidi dünyâyə könül verməyə cân atma ki sən
Qazanır hər nəfəs aldıqca cəhənnəm biri var

Elə kəslər də olub, dövri çətinliklə keçib,
Şükür olsun içimizdən bizə məhrəm biri var

Qoy onun rûhu cəhənnəmdə yanıb odlansın
Nəyə lazımdı deyir mâhi-muhərrəm biri var

Yaxşı işlərlə tanın hâmi desin, haqqında
Bağlanan Həzrət Əli nûruna möhkəm biri var

Əfv qıl, Sâdəyə Rəbbim bu mübârək ayda
Səni hər ân unudan dəhrdə sərsəm biri var

QəZəl - 76

Vâcibdi eşqə nâmi-Əlîdən məsəl çəkim
Yâ Rəb, kiməm ki vəsfini mə'nən gözəl çəkim

Lütf eylə, qoyma hicrinə düşməklə məhv olum
Sevdâ mürəkkəbiylə həməhəng əməl çəkim

Bu cismi şərhə-şərhə edin istəsəz bu gün,
Mümkün deyil, Cənâbi Əlîdən mən əl çəkim

Ey nâmi dillər əzbəri, Âğâyi-müttəqî
Vallâhi râziyam sənə xətir bədəl çəkim

Âxırda istəsəm günüzündən nəsîbimi
Dəm-dəm, qədəm-qədəm gərək əvvəl təməl çəkim

Ümmîdin əşki-həsreti hər yânə meyl edir...
Râhından ağlayan gözü Yâ Məhdi gəl çəkim

QəZəl - 77

**Bir ömür nəfsə nəzâret də ibâdət sayılır
Bu nəzâret də nəhâyətdə ibâdət sayılır**

**Nəfsinin bâşını kəs, bəndə bu gün son gündür
Haqqın uğrunda cinâyət də ibâdət sayılır**

**Eşq üçün qəlbi yanan kəslərə ver müjdəsini
Belə âtəş və hərâret də ibâdət sayılır**

**Kim ki yoxsul, fûqərâ kəsləri şâd etsə , fəqət
Versə ehsânını xəlvətdə ibâdət sayılır**

**Həzrətin pârələnən bâşına qurbân olaram
Bu cür ölmək və şəhâdət də ibâdət sayılır**

**Dîni uğrunda düşən məhbəsə , çox âşiq var
Eşqi-həqq üstə əsâret də ibâdət sayılır**

**Ey qəbâhətli könül , etsən Əlî zikrini sən
Zikrə xâtir o qəbâhət də ibâdət sayılır**

**Ağla ey rûyi siyəh Sâdə, Əlî mâtəmidir
Böylə qəm,qüssə mələlət də ibâdət sayılır**

QəZəl - 78

**Xoş təbəssümlə çalış evdə günâhın yu qızın
Ən gözəl âdı olubdur, bir içimlik su - qızın**

**Qızı yoxdursa əgər bir atanın qorxusu var
Atasız qəlbini vîrânə qoyar qorxu qızın**

**Çox heyif kûçəbəkûçə deyər əl aç və dilən
Körpə îkən satar on dirhəmə bir oğru qızın**

**Deməsin sonra bəlâ açmışam öz bâşıma mən
Vəhşi nəfsiylə əgər bəsləsə kim yavru qızın**

**Sən kimin sâf(i) qızın eyləsən âdəm bədbəxt
Bir gün əlbət ödəyər heyf(i), bu bəd borcu qızın**

**Qız - həyâ qəsridir hər kəsdən uzâq olmalıdır
Etməsin məst gərək qəlbini hər duyğu qızın**

**Mən sevən qız mənə zînət gətirər vəsl olsa,
Qorxuram, kimsə alar könlünü bir gün bu qızın**

QəZəl - 79

**Bir tutma qətrə həzz ilə dəryâ səâdəti
Beş gündən artıq olmadı dünyâ "səâdəti"**

**Âdəm satarmı könünü bir dâne buğdaya?
Dünyâ mälində görməsə Həvvâ səâdəti**

**Ey vâri, dövlət istəyən âfət, de tapmadı?!
Yoxsulluq içrə Həzrəti-Zəhrâ səâdəti!**

**Gülzârı istəməz görə səhrânişin biri
Məcnûnə və'd edib deyə səhrâ səâdəti**

**Hər kəs cütüylə xəlq olunub, gəldi âləmə
Hiss eyləməz bir əbd axı tənâ səâdəti**

**Ümmîd, o yâri sev ki sevir Əhli-beytini
Cânân Əlîdən istəsin ə'lâ səâdəti**

QəZəl - 80

**Ver qət'i hökmü gəl daha fərmân əlindədi
Dərdim könüldə gizlidi dərmân əlindədi**

**Şîrîn ömür keçirməyi umsan çağır məni
Ömrün fədâ qılan, sənə qurbân! əlindədi**

**Mən görmədən vuruldum əzîzim düşün sənə
Qəlbim duâlar etsə də ünvân əlindədi**

**Ümmânə dönmək istəyirəm qətrə-qətrə mən
Yüz qətrə gözdə olsa da ümmân əlindədi**

**Ey Sâdə, sən nə qədr(i) desən âşiqəm yenə...
Cânın xilâsı sâdəcə cânân əlindədi**

Qəzəl - 81

Sənin gülüşlərin âləmdə ən gözəl sədi
Sən olmasan gidi dünyâ gözümdə məhbəsd

İnanmıram ki, məhəbbətdə ayrılıq olsun...
Qovuşmaq olsa, əgər hər sevən kəsin qəsd

Düşünmə istəyirəm səndən özgə bir həcət
Bu eşqə ey gözümün nûru razi ol bəsd

Buyur həyâtıma mə'nâ gətir əzîzi-Xudâ
Ürəkdə qüssə-kədər rûzigârı çox əsd

Nə görmüşəm səni, ey gül, nə duymuşam səsin
Bu sevgi körpə uşaq tək inan müqəddəs

Ümîdə fürsəti ver, sevgisin sübût etsin
Dürüst adam bu adam, sanma nâxələf kəs

Qəzəl - 82

Kəsməz ki hər su istəyən âdəmlə lâf sû
Etməz ki əhli-nârə kəlâm e'tirâf sû

Düşmən vurubdu tənəni Mövlâyə tığ tək
Torpâğə tökdü söylədi içsin müzâf sû

Əsgər ləbindən ayrı salıb Şimrilər suyu
Dönməklə nârə eylədi sərt ixtilâf sû

Övlâdi-eşqdən suyu gizlətdi şərrlər
Eylibdi şəkvə Həzrəti Zəhrâyə sâf sû

Zeynəb ki nifrin etdi susuz dillə düşməne
Az qaldı etməsin yüz ömür inkişâf sû

Düşmən sevinməsin deyə məğrûr qaldılar
Gözlərdə saxlayıb neçə il e'tikâf sû

Yârin ləbin dolanmasa sâf olmaz əlqərəz!
Dünyânı Sâdə, etsə də hər gün təvâf sû

QəZəl - 83

**Ey behiştin ətri-nabi Məhdican
Ey Huseynin afitabi Mehdcian**

**Kim sənin rahında iqrar eyləməz
Örtər eşqin şər niqabi Məhdican**

**Pərdeyi-zülmət çəkilməmiş gözlərə
Gəl bitir sən ol qiyabi Məhdican**

**Doldurarsan rəhmət ilə dəhri sən
Səndədir zülmin cəvabi Məhdican**

**Əhli-bid'ət verdi fətva gör neçə
Etdilər caiz şərabi Məhdican**

**Şad olar yövmül-qiyam əhli-vəfa
Bəxş edər cənnətdən abi Məhdican**

**Həm zəmanın şahisən Sahib-Zaman
Həm Xudanın eşqi-babi Məhdican**

**Sən mübarəksən, Muhəmməd(s.ə.ə.s) nurisən
Həsərin vermiş səvabi Məhdican**

**Vəqti-sübhi zikr edər qəlbim səni
Der: Səlam olsun Cənabi Məhdican**

QəZəl - 84

**Titrədir tâ sübhəcən şâm oldu bir səs sînəmi
Sanki tîr ilə pərişân eyilir hər kəs sînəmi**

**Mən yolumdan dönmərəm, ollam Huseynin nökəri
İstəyirsən ey şəqî, vur boynumu, kəs sînəmi**

**Cəm' bir dəf'ə Huseynə sînə vurdum şövq ilən
Bâbi-cənnət sandı ərş əhli bu məhbəs sînəmi**

**Gâh ağardım zülfü xidmət eyliyərəkən Həzrətə
Âh çəkməklə qocaldım gâhi növrəs sînəmi**

**Kim Huseyn üçün əzâ saxlar, bəlâdən qurtular
Eylərəm âxər günümçün mən də məxləs sînəmi**

**Heç rəvâdir dolduram hər növ' cürm ilən Ümîd?
Eşqi-Zəhrâ ilə pâk olmuş müqəddəs sînəmi?**

QəZəl - 85

Yetdi! tənâ qaldın âdəm, bir nəfər ver qəlbinə
Kim deyir dərviş tək qal tək, zərər ver qəlbinə

Sûfivəş bîcâ dönürsən cəhlinin bâşında sən
Sâfi ol, şeytânı tərک etməklə pər ver qəlbinə

Qoyma qəlbin Mâdər eşqindən xəbərsiz çırpına
Həzrəti-Zəhrâ qəmindən ver! xəbər ver qəlbinə

Dur geyin nökər! qərâ rəngində pîrâhən bu gün
Ağla övlâdi-Əlî üçün kədər ver qəlbinə

Haqqı câr etmək gözəldir, leyk məhrəm bəzm ola,
Görsən açmaq istəyir dil sirr əgər, ver qəlbinə

Nəfsi-əmmârəylə şeytân istəyir yıxsın səni
Nəfsi vur zəncîrə, râhət , xoş güzər ver qəlbinə

Rəhbərin vermiş təlâğın âləmin düz üç kərə
Sâdə, bû dünyânı salgözdən, dəyər ver qəlbinə

QəZəl - 86

Haq bilir ki mən ömür sürməm cəlâli, câh üçün
Hər nə etdim, etməmiş oldum yenə Allâh üçün

Haqq üzün görmək dilərsən bax Əlînin rûyinə
On iki rəhbər qoyubdur pâk olan həmrâh üçün

Bir ziyâ Mövlâ Huseynim, bir ziyâ Əbbâs ağa
Şəmsi xəlq etmiş Xudâvənd-âləm əlbət, Mâh üçün

Xâki-pâyindən təberrük istəyər Rûhul-Əmîn
Sünnədir xəl'ət qoyarlar vəsf edən məddâh üçün

Yoxsa, Əzrâil həyâ eylər nəbîdən cân ala
Zəhr hâzırlar iki qâdın O şâhənşâh üçün

Bunlar istər pây ala bâği-Fədəkdən Yâ Nəbî
Şər kəsər zülm ilə Allâhın ipin iştâh üçün

Yâ Xanım Zəhrâ o gül bətnində mismârın qalıb...
Şərrə lə'nət göndərər Haq, çəkdiyin hər âh üçün

Bû həyâsız, bîədəb qövmün bəlâsın ver Xudâ
Cənnətin bâbın qırırlar pas tutan miftâh üçün

Sən ki Yâ Rəb, sâdənin hâlin bilirsən əfv qıl,
İstəram də'vət İmâmımdan ziyâretgâh üçün

QəZəl - 87

**Yollarda görmədim qala bir tənqi âşiqin
Qân ilə süslənib bir ömür cənqi aşiqin**

**Gözlərlə eşqdən danışib anlayanlara...
Susmaqdan ağrıyib bir ömür əngi aşiqin**

**Fəryâd qıldı amma ki ğînâyə düşmədi
Təhzîn ibâresindədi âhəngi âşiqin**

**Dünyâdə Kə'bə beyti nə cür möhtərəmdisə
Qəlbində öylə âlidi qəm səngi âşiqin**

**Âləm güləndə ağladı tənha kənâr(i)də
Kim gördü çatmayır dedi bir dəngi âşiqin**

**Ümmîdi-eşqi şəm'i-bəla tək yanan kimi
Pərvânəvəş saraldı qəra rəngi âşiqin**

QəZəl - 88

Qur'ân Əlî eşqinə dünyâyə gəlibdir
Qur'ânə Əlî bârədə çox, âyə gəlibdir

Allâhın əzîzin nə qədər vəsf edək azdı...
Dərk eylə onun vəsfi də Tâhâyə gəlibdir

Mehmâni-Əlî oldu mələk əhli ilâhi,
Bəh-bəh neçə nûr ərşi-müəllâyə gəlibdir

Pâk âqibət istərsən əgər Heydəriyəm de!
Heydər kömək üçün bəşər, İsâyə gəlibdir

Bey'ət edərək Heydəre rizvânı qazandın
Eşqin vəli, məhşər günü simâyə gəlibdir

Bir qəlbə mə'nâyı-Əlî zikr olunursa,
Bilsin o ürək sâhibi təqvâyə gəlibdir

Ey mənzili-qəbr içrə qılan zâr münâfiq!
Köksündəki küfrün səni ifşâyə gəlibdir

Mövlâyı Əlî qəlbim olubdur sənə heyrân
Sözlər düzülüb dür kimi misrâyə gəlibdir

Sâdə, düşünürsənmi ki sən kimləri sevdin?
O kəslər olub âli-bəşər sâyə gəlibdir

QəZəl - 89

Tapıbdı səmti-hidayət bəşər kəmalim ilə
Nə qədri qəlbi sevindirmişəm xəyalim ilə

Udar öz əhlini, dünya imamət olmasa, bil
Batar qaranlığa hər yer, qəfil zəvalim ilə

Mənəm o şəmsü-qəmə ruyinə verən nurun
Bəzəndi aləmi-dünya gözəl xisəlim ilə

Mənə Xuda yetiribdir, öz elmin ey dünya,
Məni müqayisə etmə, bəşərdə alim ilə

Mənəm o həzrəti İsa dilində ali kəlam
Göründü Yəqubə Yusif mənim vüsalim ilə

Mənəm o MuSa əlində əsayə qüvvə verən
Mənəm qaranlığı aydın edən hilalim ilə

İlahi əmrinə amadə olmuşam hər dəm
Bu canı-cismi fəda etmişəm əyalim ilə

Fəqət Ruqəyyə qızımdan narahatam Zeynəb,
Görən nə cür başa çıxdı o qədri zalim ilə

Bu təşnələblərə yoxmu verən su səhradə
Cəhanı lərzə gətirdim bu cür sualim ilə

Əlimdə dutmuşam Allah o qarə pərçəmi mən
Ki dini-haqqımı, hifz etmişəm məlalim ilə

QəZəl - 90

Huseyn yə'ni - əzâdâri-Fâtimi olmaq
Huseyn yə'ni - xərîdâri-Hâşimi olmaq

Huseyn yə'ni - deyir râhi-Kərbəlâdən keç
Huseyn yə'ni - deyir dərd üçün dävâdən keç

Huseyn yə'ni - şəhâdət xəyâlin etməkdir
Huseyn yə'ni - həqîqətlə haqqa yetməkdir

Huseyn yə'ni - mələikdə Cibril olmaqdı
Huseyn yə'ni - Xudâvəndə mâil olmaqdı

Huseyn yə'ni - şəfâətdə sâyə göstərmək
Huseyn yə'ni nəhâyət himâyə göstərmək

Huseyn yə'ni - dävâ olmadan təbîb olmaq
Huseyn yə'ni - bu dünyâdə müztərîb olmaq

Huseyn yə'ni - bütün qüdrətin kəmâlı olan
Huseyn yə'ni - mələkdir fəqət cəmâlı olan

Huseyn yə'ni - mələkdən də âli olmaqdı
Huseyn yə'ni - ki bâşı bəlâli olmaqdı

Huseyn yə'ni - hilâli-vəfâdı qânə batan
Huseyn yə'ni - boğâzında xəncər ilə yatan

Huseyn yə'ni - sədâsında qəm sədâsı olan
Huseyn yə'ni - Vələm yûlədin fədâsı olan

Huseyn yə'ni - susuz yerdə həmd, şükrün edən
Huseyn yə'ni - sirâtal-ləzînə zikrin edən

Huseyn yə'ni - ədâlətlə ədlə nûr verən
Huseyn yə'ni - ədâlətli qəlbə şûr verən

Huseyn yə'ni - fəxâret veribdi şə'ni Husen
Huseyn yə'ni Huseyn, Huseyn yə'ni Husen

QəZəl - 91

Yağdı göydən təzə-tər mahi-muhərrəm yağışı
İçdi şövqilə bəşər, dərk elə Zəm-zəm yağışı

Elə kim, zikri-Huseyn əzbər olub dillərdə
Görüb eşqilə yağan , ərşidə adəm yağışı

Cuş edər çeşmi-tərin mahi-əza gəlsə nökar,
Yağdır Əsgər balanın şəninə dəm-dəm yağışı

Az qalır qərq ola bu aləmi-dünya hər gün
Aşiqin gözdən axır gör necə möhkəm yağışı

Naleyi-Zeynəbi duyduqca gəlir əfğanə
Nə səbəb cəm' edə bilmir axı aləm yağışı?

Çün bu hər gün süzülən qətreyi-barani degil
Bu məhəbbət fələyindən süzülən qəm yağışı

Kim Huseyn eşqini iqrar edəcək dünyadə
Görəcək məniyi-aləmdəki məhrəm yağışı

Tə'neyi-Şimri yıxıb şiri-zə'nən Zeynəbimi
Yağmayıb dəştidə göydən yerə bir kəm yağışı

Oğlumun halına göz yaşı tökən dustumdu
Bərqi-göydən yetişən - naləyi-Meysəm yağışı

Pak(i)-qanım kimi dövr etdi damarlarda bu eşq
Ağlıyan Məhdidi , bəxş eylədi məlhəm yağışı

QəZəl - 92

**Bu il də çatmır əlim Kərbəlayə - kâmi-Huseynə
Səbâ, gəl al, bu könüldən yetir Səlâmi Huseynə**

**Huseyni səsləmək âriflərin xəyâlıdı hər gün
Gərək vəfâ edəm ey dil, dilimdə nâmi-Huseynə**

**Atam, Anam sənə olsun fədâ Xanım bibi Zeynəb
Girâmi-qəlbimi qurbân edim girâmi-Huseynə**

**Yəzîdə lə'nət edənlər Huseynə həmdəm olubdur
Yəzîdidir çıxsa kim qarşı intizâmi-Huseynə**

**İmâmdən önə keçmək bəlâdı, nâsibilikdi
Biz e'tiqâd edirik qəlbden kəlâmi-Huseynə**

**Nə dərdi-qəm, nə bəlâ, möhnət incidər məni cismən
Mən âşiq olmağı bilsəm əgər, təmâmi Huseynə**

**Gərəkdi pâk, mütəhhər doğulsun ibni-bəşər, ki
Ömür bağışlaya bilsin bu gün, İmâmi Huseynə**

**Dilində hâmi deyir âşiqəm Huseynə ey Ümmîd
Fəqət nökr ola bilmir könüllü hâmi Huseynə**

Qəzəl - 93

Sevdâ qiyâfəsində vefâ - nâdi-eşqdir
Zâhid, düşünmə Âli-Əbâ âdi eşqdir

"Yâ Rəbbəl-Âləmin" sözü eşqin sükûtudur
"Yâ qâhirəl əduvvi" də fəryâdi-eşqdir

"Yâ râhiməl məsâkin" əlâmətdi rûzidən
Yâ məzhərəl əcâibi səccadi-eşqdir

Dördüncü ərşə zînət olub Kə'bə tək Əlî
Əslində Kə'bə fərşdə övlâdi-eşqdir

Eşqin qohumluq âyəsi bâriz nümûnədi
Heydər xüsûsi vâlidî, bünyâdi-eşqdir

Üqbâ gözündə Leylilərin fərqi yoxdu, nə
Məcnûni mö'təbərdir, nə Fərhâdi eşqdir

Çəksən misâli Câbiri, Əmmârı çək bəşər,
Bûzərdir haqqa müştəri, Miqdâdi eşqdir

Ölməkçün âli mənzərədir râhi-Ərbəin
Rûhun dimâğı Kərbu-bəlâ , dâdi eşqdir

Ümmîd, əcəb müzârə olub âşinâ sənə
Heyhât fânidir yenə mö'tâdi "eşqdir"

QəZəl - 94

İlâhi, lütf eləsəydin mərəmi-eşqi görərdim
Ya eşqə sâqi olardım, ya câmi-eşqi görərdim

Nəhâyet Ərbəin arzum həyâtə keçsə, doyunca
Nəcəfdə, Kərbu-bəlâdə xiyâmi-eşqi görərdim

Çatanda mən hərəməynə təəccüb içrə qalardım
Sağımda eşqi , solumda girâmi-eşqi görərdim

İlâhi izni əgər verməsəydin, âciz olardım...
Nə nâmeyi-qəm alardım, nə nâmi-eşqi görərdim

Huseynin âdı yazılmış qərâyə baxdığım üçün
Yarımçıq həsrətim ilə, təmâmi-eşqi görərdim

Hürufi-Yâsinə baxdıqca, Yâ Hu! ağlamışam mən
Kitâbi-Haqqı açanda kəlâmi-eşqi görərdim

QəZəl - 95

Nə müddətdir çıxıb getmir, kədər məndən
Sanırdım tez bezər, bir gün gedər məndən

Bu qəm, Ali-Əbadəndir, nə şirindir
Qılar pak(i) çəkər xeyli zəhər məndən

Əliyə buğz edən kəs söyləməz əsla,
Yaratmış Rəbbimiz üstün əsər "məndən"

Keçərkən ah ilə boş kuçədən gördüm
Betər fəryad edir, zülmət şəhər məndən

Əlidən dönsə, kim kafərdi vallahi
Küsür küssün, uzaqlaşsın "bəşər" məndən

Əli söyləyib, mənəm Xurşidi-eşq adəm,
Mənəm Mahi, çəkib nurun Qəmə r məndən

Bi həqqi - Mürtəza, əmniyyət istərkən
Bəla yan keçdi Ya Hu, hər səfər məndən

Xanım Zəhra qəmindən gözlərim dolmuş
Yağış misli axıb, hər gün nə tər məndən

Sürər bica ömür, dünyayə maildi
Heyif gəlmir xəbər bu bixəbər "məndən"

Bu dünyadə nə mən nə'f ummuşam şərdən
Xeyir görməz o dünyadə nə şər məndən

Məni mə'zur qıl, sənsizliyimdəndi
Uzun bir namə yazdım müxtəsər məndən

Mən ətrafındə dövr etsəm, olar möciz
Çıxar pərvanə tək lütfünlə, pər məndən

Nəzər qıl, çarəsiz əbdəm, sən ey Şahım,
Əli canəm, mənəm üzsüz, o şərməndən

QəZəl - 96

**Xəncər acizdi kəlamın daha çox tişəsi var
Zəhri-dünyadən içən hər bəşərin nişəsi var**

**Tiri-hicranı əlim gəlmədi sinəmdən atım
Zə'fi cismimdə fəqət dözməmək əndişəsi var**

**Alimin düşdüüyü hər mərtəbə yüksəklikdi
Cahilin çıxdığı minbərdə "bəla" şişəsi var**

**Kafir ədnayi-məratibdə görər şeytanın
Küfrü möhkəmlədən əslində riya rişəsi var**

**Mö'tədil əbdi, Xuda də'vət edər irfanə
Arifin Sadə, o dünyadə böyük pişəsi var**

QəZəl - 97

Gələ mə'nâ qata kaş ömrümə mə'nâlı biri
Edə bu qəlbi qəra aşiqi təqvâlı biri

Dedim âləmlərə, fəxr ilə onun şə'ni üçün
O nə cənnətdə qalandır, nə də dünyâlı biri

Ey ədalət fələyin rəxşən edən mehri-vəfâ,
Səni illərdi gəzir dəhrdə sevdâlı biri

Səni tərk etməyəcək, hər nə bəla gəlsə belə
Sənin uğrunda fəda olmağa fətvâlı biri

Bütün işlərdə təmənnâ gözün eşq ilə açar
Gidi dünyâyə gözün yumsa, təmənnâlı biri

Təxti-şeytânə, fəna mənzərə aldana Ümid,
Tâci-dünyâ səni göstərsə də zîbâlı biri...

QəZəl - 98

Bilməzəm yârim mənim hövrânidi , insânidi?
Âləmi-dünyâ onun heyrânidi, qurbânidi

Bir zaman qul tək satılmış hicri bâzâr içrə O
Gec bilinmiş Yûsifi-Kən'ânidi , sultânidi

Gəh görür gözlər onun gül peykərin, gâh isə yox
Qâfiləm, dildârdən cismânidi? ruhânidi?

Bəzmi-üşşâqə alaydım kaş də'vət bir kərə
Der ki məclis sâqiya, irfânidi, Qur'ânidi

Vâr âdəm, gâh mö'min, gâh kâfir ömr edir
Böylə kəslər bilmirəm Rəbbânidi? şeytânidi?

Yâ Əlî-Əkbər, şəbîhi-Mustəfâsən Əs-səlâm
Aç gözün Zeynəb bibin giryânidi nâlânidi

Şâh Əbəlfəzlin yolun gözlərdi qızlar dəştdə
Dil, dodaqlar od tutub, ətşânidi, suzânidi

Qəhrəmâni-Kərbəlâ şîri-zənən Zeynəb xanım
Təkbətək qalmışdı min düşmân idi, meydân idi

Həzrəti-Zəhrâ qəmindən də söz aç, Ümmîd o gün
Bâbi-peyğəmbər nə cür nîrân idi, vîrân idi

QəZəl - 99

Cânânə tərəf getmək olar cân ətəgindən
Tâ ki, bir ömür tutmağa cânân ətəgindən

Vicdânə çalış âbi-həyâ səp mütəmâdi
Təqvâ gülü bitsin yenə vicdân ətəgindən

Ey bâbi-həvâic, ətəgindən tuta bilsəm,
Olmazmı , rəvâ həcətım âsân ətəgindən

Ey râhi-bəlâ âşiqi, qəm dâğına çıxma
Çıxsan yağacaq fərşə tərəf qân ətəgindən

Gəl bəsləmə rəğbət bu fənâ mülkünə âdəm,
Qâbil nə səbəb tutdu de şeytân ətəgindən

Bir xeyli bəlâ gördü bəşər, Həzrəti Əyyûb
Əmmâ bir ömür qopmadı îmân ətəgindən

Peyğəmbərə zülm eylədi əshâbi-münâfiq
Qurtarmadı Rəbb onları tûfân ətəgindən

Qıl tövbəni əvvəldə bəşər, sən də gecikmə
Fir'on(i) xilâs olmadı, ümmân ətəgindən

Allâhu-Təâlâ odu gülzârə çevirdi
İbrâhimi hifz eylədi nîrân ətəgindən

Öz dövrünün əlbəttə olub yûsifi Yûsif
Şər haqqa dönüb Yûsifi-Kən'ân ətəgindən

Ey Sâdə, sənın gözlədiyin Âli-bəşərđi
Sən tutmamısan âdi bir insân ətəgindən

Qəzəl - 100

**Məqâmə bax, kimə vermiş Xudâ bu cür ne'mət
Düşün bəşər, güli-cənnət, qidâ bu cür ne'mət**

**Gələndə âləmə səpmiş şifâyi-eşqindən
Veribdi hər yerə əlbət bəhâ bu cür ne'mət**

**Deyər gözəlliyi gördüm səfâlı dəşt oldum
Görübdü bir kərə bax, Kərbəlâ bu cür ne'mət**

**Günəş Husen qədəmindən alıb təbərrük bil,
Düşün ki görməyib ey dil, səmâ bu cür ne'mət**

**Ağam vəfâsını daddırmış ol cəhân içrə
İlâhi, görmədi lâkin vəfâ bu cür ne'mət**

**Kəsibdi başını düşmən düşünmə Məvlânın
Edibdi Rəbbinə başın fədâ bu cür ne'mət**

**Nə qiymətin bilə bildik, nə qədrin âləmdə
Xudâ, qəfil bizə qılmış vidâ bu cür ne'mət**

Qəsidə - 1

Allâhın ismi-pâk(i)dir Ə'lâ - Əlî olub
Mûsâyə görsənən o təcəllâ Əlî olub

İsâ Əlînin eşqinə yüksəldi göylərə
Âşiq, rəvâmı biz deyək İsâ Əlî olub?

Hər kim "İsânə sidqin Əliyyən" oxur, bilir
Âyətdən aydın oldu ki mə'nâ Əlî olub

Beş kimsədir Huseyn, Həsən, söyliyib Nəbi
Peyğəmbərin əmânəti Zəhrâ, Əlî olub

Hər kəs Gədir-Xumm(i)də Mövlânı görsə də
Heç kim qəbûl etmədi Mövlâ Əlî olub

Dəhşətdi! şâhidin ola onmin fəqət deyə
Hər kəs, Vəli - bu ümmətə âyâ Əlî olub?

Rəbbim Əlîdir, ərşi-imâmətdə dərk qıl,
Virdim dilimdə şâmu-səhər Yâ Əlî olub

Şirk eyliyib keçib kim əgər şâhdən önə
Məzlûmlər bilir necə tənâhâ Əlî olub

Buğzun - hərânzâdələr eylibdi Heydərə
Şərrin xisâlin eyliyəni ifşâ Əlî olub

Zikr əhli, əmr sâhibi, yâ silm kəlməsi...
Vəllâh hər bir âyədə imâ Əlî olub

Şeytân Əbû-Turâbi görüb qaçdı qorxudan
Bismî-Təâlädən görünür bâ Əlî olub

Allâh(i) söyləyən Ona kâfirdi, bəllidir
Bilmir o kəs ki, xilqəti-üzmə Əlî olub?!

Allâhdən səvâ nə desəz vəsfî-zə'fdir
Rəbbin bəşər! vuran əli həttâ Əlî olub

Dîgər kitâbi-eşqdə İlyâ keçir adı,
Eşqin səhîfəsində müsəmmâ Əlî olub

Əlbət dəlîli-pâkizədir Leylətül-Məbît
Nûrun-Nəbiyyə xəlqdə həmtâ Əlî olub...

Bir xeyli ənbiyâyə görünmüş qədimdən
Ən âli hökmə sâhibül-icrâ Əlî olub

Ümmîd, ümîdgâhın İmâmul-hidâyədir
Hər yerdə! göydə, yerdə mübərrâ Əlî olub

Qəsidə - 2

Tərki-gülzâr etməm, ammə ətri-gül səhrâ verər
Râhi-Məcnûnun nişânın rəhnümâ liyâ verər

Dərdi-eşqindən şikâyet eyləyən dərmân arar
Ammə bulmaz başqasından tək mələksimâ verər

Zənn edər əbdüs-səfeh, dünyâ evin cənnət kimi
Rəbbanâ, iğfir-lənâ, şeytâni-şər səfrâ verər

Kim bağışlanmaq dilər, tutsun İmâmın dâmanın
"İnnə ənzelnâhu fî" fərməndâr əhyâ verər

Rəbbal-Âlam! Yâ Hüseyn ə'lâ bədəldir Yâ Sina
Ammə mən dərk etməzəm, Yâ Sîn nə cür mə'nâ verər

Böylədir Məvlâ Hüseyn, əcməl səxâvət gəncdir
Künci-dünyâ istəyən hər qəlbə yüz dünyâ verər

Duymadınmı? mə'nəviyyâtın müəzzəm xütbasın...
Câr edib me'râcdən - Məcnûn alar, Leylâ verər

Kim mənim yâsimdə qəlbın xâr edib, qəddin bükər
Qətrə o'mâlin onun haqq eyliyə dəryâ verər

Ağla şiyyə, ağlayan gözlər çatır fəryadına
Ağlayan çeşmin mükâfâtın Anam Zəhrâ verər

Kim Hüseynin qâyasın dark etməyir, Dəccâldir
Sonda Dəccâlın cavâbın Qâimül-vâlâ verər

Kim məriz olmuşsa, etsin şâhə hər vaxt ilticâ
Çünki iznilləh şifâsın xəstənin Səqqâ verər

Bü Qiymətdir! müsəlmânın inancın şərr alar!
Haqqə minbərdən şahâdət gün gələr tərsâ verər

Aşiq olmaq istəyənlər hər şeyin - heçdən sayar
Gizləməz yârından heç nə hər şeyin sərpâ verər

Haqq icâzət versə İsâ bəxşi-cân eylər fəqət,
Nûri-rûyin görsə, öz cânın gələr İsâ verər

Ey kərəmət əhlinin dövrâni səbr et, son deyil,
Həq-təâlâ həşrəcən şeytânə möhlət tâ verər

Âlimin helmin görənlər görsə helmin âlimin
Âlimin haqqında vallâh ayrı cür fətvâ verər

Höccətin haqqdan gələn pāk(i) hədisin rədd edib
Şər'i-haqqdan olmayan bətil qərar "icmâ" verər

Qoymayır Şâm əhli, haqqın âhi çıxсын göylərə
Şiri-zən Kübrâyə səssiz, təsliyat Suğrâ verər

Təşnələb şâhin məqâmın görməz âdəm, şâhımın
Sığərin Kövsər sunarkən, sâyasın Tübâ verər

Şərr - İmâmətdən dönan qəlbın kəsər ümmidini
Aldadar, verdiklərin də dâimən xülyâ verər

Öylə ömr et kim, sənin cânın dəyərdən düşməsin.
Sonra cânın - cân alanlar qiymətin ədnâ verər

Haq Hüseynin dostudur ki âyadən vəsfın qılar
Həzrətin haqqında ə'zəm sūratul-İsrâ verər

Əfv olunmuş Âdəmin ləfzində nâmin vār Əli,
Yoxsa Âdəm im-təhənin bihəyâ, rüsvâ verər

Gəl, fənâ mülkündə keyfiyyətsiz âdəmdən saqın,
Yâ alar kibr ilə səndən, versə, minnət yâ verər

Nâri-hicr işrâqı kor gözlər açar, pünhândan
Aşikar ey dil, cəzâsın aşiqin sevdâ verər

Yârı - dərd iqbâlmənd olmaqdan etmişdir cüdâ
Ammə cânın haqqə hər dəm yârı-bipərvâ verər

Ey məhəbbət xanasın cənnət bilən aşiq sənə
Ruzi-məhsər ərməgân Ünsiyyəyi-Hövrâ verər

Nâmi-Fâtir nâmi-Zəhrâdır bilir məhrəm könül,
Haqq Əli şə'nin ucaldar verdiyin zibâ verər

Qədiri-Xumdan bəllidir şeytân olanlar Heydərə
Əhdri-peymânın münâfiq kimsələr bicâ verər

Qəsb imâmət mədərindən başlayıbdır, görmədin?!
Vahy evində cəni Ümmid, Âyətül-üzmə verər...

Qəsidə - 3

Alıbdır pənc(i) âləmdən mələklər ibtidâ nûrun
Xudâ xəlc eyliyə əvvəl Muhəmməd Müstəfâ nûrun

Bütün gün məhliqələr, xübrülər seyr edər şahı
Olub nûr(i) liqânın cazbəsinəndən dəm, liqâ nûrun

Səninçün pər verir Cibril əcəb sövdədi bû sövdâ
Nə bilsin qiymətin, qədrin şəhâ, əciz gədə nûrun

Mələksimâ, mələktə'ət görünmək istəyəni âşiş
Gərək nâdi-Əlindən gözələsin hər gün duâ nûrun

Qaranlıq küçənin sərt əlvidəsin hiss edən korlar
Görər qəlbində sübhün, âftabın mərhəbə nûrun

Ədülər bir-birin qəhr eyliyə güc-qüdrət üstündə
Dəmədəm hifz edər mərd aşinələr aşinâ nûrun

Xudâ, "Həzəə sirətun müstəqim" ifadəsindən mən
Tanırdım Fətehül-Xeybər dəlilin, övliyə nûrun

Səbīllāhdir vallāh, odur Həqqül-yaqin, Əbid
Əlinin söylə ey ədəm, kim eylər iddiâ nûrun?

Hər ulduz Yâ Əli söylər, hər ələm zikri-Hü söylər
Sən bətrəfin ulduzlar görürdüm pişvâ nûrun

Məvaddət əyəsindən sadir olmuş vəsfi-fil-qurbā'
Müqərrəb mənəbdən rədd eyliyəni vər əqrabâ nûrun?!

Deyib: Mən kuntu məvlāhu kalāmin şə'ni-Heydərçün
Əlin qaldırdı fəxr ilə fərhəmənd ənbiyâ nûrun

Əbi, ümmi fidək ey məxzənül-əsrəri-Rəbbāni
Bu qədr olmaz ki müştəqi Əlindən məsivâ nûrun

Bilənlər bilməyənlərdən füzün olmuşdur iznilləh
Rəvadırı bəqâ nûruyla bir tutmaq fənâ nûrun?!

Dilim "Lâ səyfe illâ Zülfiqārın" virdin etdikcə
Gözüm görmək dilər hər ləhzə ey dil, "lâ fətâ" nûrun

Özüyçün yandırıb düzəxdə dərk et nəni üst-üstə
"Bəşər" söndürmək istərkən Əliyyül-Mürtəzâ nûrun

Nədən od vurdular, yandırdılar Yâ Rəb, vəfâ bəbün
Şəqilər qısqanıb vəhyin evin, Xeyrün-nisâ nûrun

Köchüm dünyâ evindən mən Əlinin rahi üstündə
Desinlər bənəvâ əbdə nəsib etmiş Xudâ nûrun

Əlindən sonra gəlmiş şahə qurbān olsun ələmlər
Xudâ xəlc etdi Mövlâ Mürtəzadən Müctəbə nûrun

Ey ümmət, Yâ Huseynim, Ya Əbəlfəzlim deyənlərdir
Tapan rahi-Sirāt üstündə hər dəm rəhnümâ nûrun

Bu eşqin qərəsindən şövq alıbdır cənnətin nuri
Sönük göstərmək istər indi düşmən Kərbəlä nûrun

Bələkəş kərvānın şahı Zeynül-Əbidindən yaz
Danış Ümmül-məsəibdən, xəyāl et dilgüşâ nûrun

Bəyānül-haqqa səhib pāk İmāmım Bâqir olmuşdur
Həyâ eylər əgər görsə onun zülmətsərə nûrun

Gedim Məşhəddə mən Yâ Hü öpüm xâki-qəribāni
Deyim sən tək qəribānam görüb qəbri-Rizâ nûrun

İmāmüs-Sadiqin elmindən hər kəs faydalanmışdır
Onun qəlbində yerləşirdi Rəbbim ixtirâ nûrun

İmāmım Kāzimin nəmin mələklər eyliyə təqdis
Alıb dilxəstələr ondan bi-iznilləh şifâ nûrun

Nəqi xāni-səadətədir, Təqi dəryāyi-rəhmətdir
Xudāvənd Əsgəridən sonra vardır intəhâ nûrun

Onun adı Muhəmməddir, O həm Qāimdi, həm Qāib
Zühür eylər, saçar hər yənə əl'an ilticâ nûrun

Ümidin keç günəhin, rəhm qıl, Yâ Əl-Əfuv Allāh
Könül, qorxur ki kəssin qarşısın min bir xəttâ, nûrun

Qit'ə - 1

Könlümün ərşində sevdâ adlı qâtil pər vurur
Qəlbimin dâğın özündən bîxəbər səng öyrənir

Gâhi-gəh bəhrində yelkənsiz səfînəm qərq olur
Cəhl üzündən gündə bir cür qəlbim âhəng öyrənir

Bəlkə dünyâ ən böyük əyyâşdır dövrün sayır
Bəzmi-meydən kâm alanlar sevgisin dəng öyrənir

Eyb açanlar cəng oxur Səttâr olan Allâhına
Heyf, hər kəs bir-birindən nəfs üçün, nəng öyrənir

Cədlə etməkdən saqın, cân ədlə meyl etsin çalış
Kim dönür Məcnûnə zâtən Leylidən, cəng öyrənir

Rəmzi-eşq axtarmaq âsân olmur irfân əhlinə
Yâre yetməkçün vəfâdən gündə bir rəng öyrənir

Öyrədənlər çoxdu, Ümmîd öyrənənlərdən danış
Qəm kitâbından bəşər "səbr et" sözün ləng öyrənir

Qit'ə - 2

**Mənim ki yoxdu Züleyxâyə bənzər işkâlım
Qərîbi-Yûsifə Yûsif nihân edərmi üzün?**

**İlâhi, nûri-hidâyət qiyâb olub bizdən
Bu qədri, böylə məgər qəlbi qân edərmi hüzün?**

**Görən açarmı əzîzim, hicâbının birini
Bu çârəsizlərə Həzrət əyân edərmi gözün?**

**Nəmâzi-eşqdə şövq ilə əl-əcəl deyərək
Huseynin âşiqi heç bîgümân edərmi sözün?**

**Əlînin haqqını qəsib etdilər Əlî dözdü...
Adam bu qədri Xudâ, imtəhân edərmi özün**

Qit'ə - 3

**Huseyn ismində Allâhın mübârək ismi gizlənmiş
Huseynin ərşi-ə'ladə mələklərdir əzâdari**

**Fərəc bâbında göz yâşı tökər dâim Əbəl Qâsım
Müəttər Qâsimin hər gün, fələklərdir əzâdâri**

**Kəbûtərlər fəğân eylər hərəm üstündə hər ləhzə
Uzun qol şâh Əbəlfəzlin lələklərdir əzâdâri**

**Susuz sədpârə peykərlər boyanmış qânə səhrâdə
Bu râhın tâ əzəl gündən küləklərdir əzâdâri**

**Əli-Əkbər vücûdun dərbədər eylibdi kâfirlər
Şəbîhi-Əhmədin bîmâr ürəklərdir əzâdâri**

**Əli-Əsgər fərâğından Rübâbın bağı çâk olmuş
Kəfənsiz tiflin ey dünyâ, bələklərdir əzâdâri**

**Rüqəyyânın əyâğında muğîlân açdı çox yârə
O gündən gülüzâr eşqin çiçəklərdir əzâdâri**

**Bibim Zeynəb Nənəm Zəhrâdən almış dərsi-İslâmi
Yıxılmış əhdi-peymânın Fədəklərdir əzâdâri**

Qit'ə - 4

**Xâtəmin - Həzrət rükû hâlında ehsân eylədi
Endi mehrâb üstə dərgâhın səfâsından səfâ**

**Dərsi-tövhîdin Əlî tə'lîm edib ərş əhlinə
Söhbət eylər hər səfər şâhın vəfâsından vəfâ**

**Ləb Nəcəf şəhrində Mövlânın məzârından öpər
Xəstə qəlbim istər Allâhın şəfâsından şəfâ**

**Bir qəmin bətnində bilməzdim sürûr ömr eyliyər..
Görmədim mən haqq olan râhın cəfâsından cəfâ**

**Sâdə, söz səndûqi boşdur bîəməlsən çünki sən
Bâbi-qəlbin gördü miftâhın xəfâsından xəfâ**

Qit'ə - 5

Necə dəryâ günəhin qətrə qədər tövbəsi vâ?!
Əşkə baxmaz dedim eylər məni fâm ilə qəbûl

Bə'zən heç səsləmədən Rəbb(i) yetir fəryâdə
Bə'zən olmur ki duâ dildə kəlâm ilə qəbûl

"İnnəl-insəənə ləfî xusr" oxuyan âşiqlər
Dərk edir hər bir əməl oldu İmâm ilə qəbûl

Dâmi-dünyâyə könül saxlamaq ən pis şeydi
Sanmıram Rəbb edə bû əbdi bu dâm ilə qəbûl

Nə sürûr istədik âləmdə , nə boş qəm çəkdik
Böylə bir cəhdi Xudâ etdi təmâmîlə qəbûl

Öpmədim şərrin əlin qaldım ayâğ altında
Âşiq etməz axı pāk eşqi məqâm ilə qəbûl

Yâ Əlî - söyləməyənlər nə bilər Ə'lânı
Sâqi eylər bizi qəm bəzminə câm ilə qəbûl

Et mənim Yâr, o dünyâdən olan həcətimi
Yâ Şəkûr isminə xâtir, ya Səlâm ilə qəbûl

Heç nəməzın belə kâmil qıla bilmir Ümmîd
Eşq olunmaz belə bir vəchilə, kâm ilə qəbûl

Qit'ə - 6

Bilməm mənim qədər, kimi ey qəlb evim, kimi?
Olmaq bu yaşda dəhrdə tənha darıxdırır

Ən nifrət etdiyim sözə dünyâ şəkil çəkir...
Ən sevdiyim şəkilləri mə'nâ darıxdırır

İnsân özün nədən bu qədər sözsüz incidir
Hər şeydə axtarır nəşə, illâ darıxdırır

Ey yâr bârı sən məni gəl, şad qıl səhər,
Onsuz da qəlbi hər gecə dünyâ darıxdırır

Fərhad eşq dərini dağ etdi boş yerə
Məcnûn Leylidən sarı səhrâ darıxdırır

Qəlbimdə inqilâbi-kədər baş verir yəqîn
Bir damla göz yaşım yenə dəryâ darıxdırır

Şâir kiminlə paylaşa ömrün ki şad ola?
İllərdi söz dilindədi ammâ darıxdırır...

Qit'ə - 7

**O Yârə bəslədiyim sevgi yandırır çoxunu
Görəndə zə'f, zəlîl intiqâm alır məndən**

**Onun məhəbbəti eylibdi pâk(i) cân evimi
Kiməm ki hûrilər ey sâqi, cân alır məndən**

**Əyilmişəm qədəmindən öpüm doyunca Onun
Yuxumda nâməmi gördüm İmâm alır məndən**

**Dilimdə nâmi-Əlî zikrin eyliyən vəqti
Səlâmın ərz edib âləm, Səlâm alır məndən**

**O qədri şâhı mübərrâ yaratmışan Ya Rəbb
Bu cânı həsrəti-Mövlâ təmâm alır məndən**

**Rəqîbi neyləyirəm mən rəqîbəm öz-özümə
Uyanda nəfsimə şeytân kâm alır məndən**

Qit'ə - 8

**Könül, nə cənnəti-Mə'vâ, nə Ədn(i)dir zövqün
O yâr(i)dən bir ömür mərhəbâdır istədiyin**

**Əbâlı sərvərin ey dil, qədəmlərin öpəsən
Baxan da zənn edə hər gün, qəbâdır istədiyin**

**Sədâqət ilə şəfəqlənsə həbli-mə'rifətin
O Leylivəş də görər kəhrəbâdır istədiyin**

**Kül olmaq üzrəsən ey nâri-həsərət ilə yanan
Bilinməyir ki sudur , yâ səbâdır istədiyin**

**Münâfiq istəməz eşqin məhəlləsin görəsən
Deyər xəyâl(i)dir âşiq, həbâdır istədiyin**

**Paxıllıq etdi şər, eşqin Xəlîfəsin görcək
Söz atdı, Şâhə "qohum-əqrəbâdır istədiyin"**

**Xoş olsun hâlına, Ümmîd, Əliyyi Şîri-Xudâ,
Huseyni nûri-hüdâ, Müctəbâdır istədiyin**

Qit'ə - 9

**İnanma nəfsinə âdəm, bu yer müvəqqətidir!
Dur âşiq olmağı öyrən, yat âşiq oldum de...**

**Ürəkdə eşqi-cəhân ilə gəzmə rahi-Xudâ
Bu fâni mülkü gözündən at âşiq oldum de,**

**Beş-on gün âşiq olanlardan olma ey sâcid,
Görünsə tozlu dizindən - çat âşiq oldum de...**

**Dad öncə şəhdi-belâ, imtəhâni-qəmdən keç...
Diyâri-hicrə mücərrəb çat, âşiq oldum de...**

**Xudayə âşiq olanlar fədâ edər cânın
Yox eybi, sən də bu cânı sat âşiq oldum de**

**Yetər ki haqqa yönəl, nəfsə aldanıb yanma
Gözün yaşında dәмâdәм bat âşiq oldum de**

**Ümîd, əcəl günü gəlməzdən əvvəl et tövbə...
İlâhi rəhminə mən qat-qat, âşiq oldum de!**

Qit'ə - 10

Səfâsı fâni olan yerdi dərk qıl, dünyâ
Yalançı ləzzətin ardında çox cəfâlar var

Şükür ki həmd-sənâ etmək üçün əl qalxır
Şükür ki bâbi-səmâdən keçən duâlar var

Yer əhli istəsə, səccâdədən çatar ərşə
Sücûdi-eşqdə bir xeyli rəhnümâlar var

Sözün tutanları gördük nə etdi âxırda
Əzəldən əhli-vəfâ içrə bivəfâlar var

Çölündə əhli-şəqînin gülüşlərin duydum!
İçində Kərbu-bəlâ şəhrinin nəvâlar var

O çöldə, kimsə gözü, kimsə qolların satdı
O çöldə Rəbbinə xâtir nə canfədâlar var!

İlâhi Həzrəti Əsgər boğâzı həmrâdı
Huseynə tənə vurub, ox çəkən gədâlar var

Huseynin ismini əhli-mələk də zikr eyilir
O pâki nâmidə Rəbbâni mərhəbâlar var

Könül, sənə də iqâmətgəhin bu sevdâdı
Bu qəsri-möhtərəm üstündə istilâlar var

Ürək dənizdi bu sevgi sədəfdi fərz eylə,
İçində inci qədər cəlvəgər bəlâlar var

Qit'ə - 11

Rəbbim Huseynin eşqinə xâtir bağışlayar
Şərməndə əbdə dəhr(i)də rəhmətlə bâb açar

Âriflər ismi-yâri deyib Haqqa çatdılar....
Âlimlər istixârə edərkən kitâb açar

Nəfsin piyâləsin vəli, huşyâr(i)lər qırar
Məstin fəqət bu süfrədə könlün kəbab açar

Kimlər ki iddiâsın edər xətti-sünnətin
Âxırda bağlı saxladığın iztirâb açar

Sənsiz müəyyən olmadı ənvâr(i) Leylidə
Hökmün qılıdı vəslə qədər inqilâb - açar

Hər bâğ(i)bânı qəlbə buraxmaq rəvâ degil
Gültək - bəlâlı qəlb(i)də min-min səvâb açar

Məstânelik gözəldi baxır nəylə məst(i)sən
Hər bir yaranmışın neçə eybin şərâb açar

İffət xəzînədârı həqîqət sədəflərin
Səndûqi-eşq(i)dən çıxarar lə'li-nâb açar

Yârın visâlin istəyən anlar bu kəlməmi
Məcnûn hicâbı bağlasa, Leylâ niqâb açar...

Qit'ə - 12

Huseynin hübbü ağ bir nöqtədir qapqârə qəlbimdə
O ağ yerdən səvâ hər bəndi-dil - şeytâni bir yerdi

Könül dərdin çölündən bir təbîbi-təşnələb bulmuş
Təbîbin də, könül, dərdin də tək dərmâni bir yerdi

O gün Beynül-Hərəmdən keçdiyim vəqt olmuşam âgâh,
Xudânın mâhivəş, xurşidrû qurbâni bir yerdi

Nə olsun başlanan yerlərdə fərq eylər bəlâ səmti
Nəhâyət âşiqin sevdâ ilə hicrâni bir yerdi

Məhəbbət kârivânın qətl edən kâfirlərin yurdu -
Bu dünyâ tâ əzəldən, bîvəfâdır, fâni bir yerdi

Cəhânın zülm ilə gündüzlərin zülmât edən çoxdu...
Şükür nûri-imâmət vârdür, Sübhâni bir yerdi

İmâmın bûyi - ətrâfi-hərəmdən feyz bəxş eylər
Deyərdim Kə'beyi-sâni, Nəcəf - fəvqâni bir yerdi

Bu lütfi-Rəbb(i)dir âdəm alıbdır də'vətin Ədnə
İmâmın qəbri əslində bəşər, hövrâni bir yerdi

Kimin ki qəlbi Kərrârın qəmindən çâki-çâk olmuş
Deyərdim Kə'bə tək Hâci, o yer Rəbbâni bir yerdi

Əcəbdir! Kə'bə - övlâdi-Əlîdir, fərşin üstündə
Bu üzdən söylərəm qəbri-Əlî ürfâni bir yerdi

Qit'ə - 13

Yâ Əlî, başlayıram şe'rimi pâk isminlə
Eşqivin vəh, nə qədər dəhr(i)də möhtâcı olar

Hər kəs eşqin əsərindən danışar xeyli, fəqət
Susmaq eşqin ən əzəl müşəfi-minhâcı olar

Ya Husen, xeymələrün - qüssəvü-qəm Kə'bəsidi
Kim təvâf eyliyə o xeymələri Hâcı olar

Qəlb Əbəlfəzlə vəfâ qibləsi söylər, çoxuna
Bu təkəllüm, bu fəsâhət elə bil âcı olar

Düşmənin təxti çürük taxtadı, yerdən görünər!
Qəddi xəm Zeynəbimin ərşidə Me'râcı olar

Pâk(i) barmâğını bir şərri-ləin sonda kəsər
Ağa, əngüştərinin də gecə târâcı olar

Doğranan Qasimivün peykəri gəlmir əlinə
Ya Həsən, böylə müsibət yaşayan bâcı olar?

Biz fənâ mülkünə uymuşları tərک eyləmişik
Bir ömür dərdi-bəlâ bâşımızın tâcı olar

Qit'ə - 14

İlâhi qəlb evi məhcûb olub, qaranlıqla
Nə gözdə rəmzi-kədər var ,nə əldə bir gül var

Sən âşiq olmağı zər-zîvər ilə ölçürsən
Bəlâlı âşiqin əynində köhnə bir tül var

Yanıqlı səslə Huseynə nə rozələr oxunur
İmâmə təşnə olan gör nə qədri bülbül var

Xudâni yâd eləsən qəlbin istirâhət edər
Tapar öz həllini ömründə hər nə müşkül var

Bu yolda ağrımaq eşqin xüsûsi zînətidi
Nə yaxşı əbdi xilâs eyliyə təvəkkül var

Qəzâ-qədərlə Xudâ tə'lim eyliyə əbdə
Təvəkkül etməyi öyrənsə, kim təvəssül var

Hər âşiq istəyə eşqin qədəmlərin öpsün
Gər imtəhânı keçənlər görər təkəmmül var

Nədənsə, çox danışır, zây edir ziyâretini
Çoxunda nəfsini əks etdirən təxəyyül var

Göruncə dərk eyliyərsən bəlânı güzgûdə
Xüsûsi rəhmət ilə müştərək təhəmmül var

Qitə - 15

Cənnət təsəvvürümdə nə cür yerdədir deyim?
Yarın yanında mey dolu peymanələrdədi

Bir gün xəyali-yari görüb nə'şələnmişəm
Fikrim həmişəlik rəhi-meyxanələrdədi

Cismin həqiqi qüdrəti tez bitdi zahida,
Ruhun xəyali qüdrəti rindanələrdədi

Hər şey böyüklük ilə xüsusiyyət istəməz
Mirvarilər sədəfdə kiçik danələrdədi

Hicrin təkəbbür hökmünə göz yummayan görür
Eşqin təvəssül ayəsi divanələrdədi

Tufan şəraitində peyəmbər xəbər verib,
Dinin sütuni, gövdəsi mərdanələrdədi

İnsan! əyağın altına baxmaqda fəzl var
Ən çox xəzinə vadisi viranələrdədi

Möciz dilərsən onda gəl, axtarma zirvədə
Reyhanın ətri yerdəki göy nanələrdədi

Dövrün Yəzidi, Şimri də lə'nətlənib bəşər,
Şərrin birinci fitnəsi Mərcanələrdədi

Zülmat içində qalma, zülümlərlə bəhsə gir
Şəm'in sonuncu şöləsi "pərvanələrdədi"

Aşıqdi eşq Əliyyə, və Zəhrayə dərk qıl,
Məcnun, Leyli hər biri əfsanələrdədi

Qit'ə - 16

Ya Sâhib Əz-Zəmân üzüm yoxdu söyliyim
Qəlbimdə sâlim olmayan həsrətdən ötrü gəl,

Xiffətdə az qədər səni qəlbən sevənlərin,
Ümmət düzəlməyir deyə, ümmətdən ötrü gəl,

Məzlûm Əlîni qoymadılar rəhbər olmağa
Şûrâya kəs, cəzânı xilâfətdən ötrü gəl

Peyğəmbərin vəsîsinə gəl bey'ət et deyən
Kafirlərin kökün kəs, İmâmətdən ötrü gəl

Mövlâ, birinci Kərbu-bəlâ evdə baş verib
Rəbbâni qüdrət ilə, vilâyətdən ötrü gəl

Yâ Məhdi, intizârını çəkməkdə âcizik,
Bizlər kimiy ki, âləmə Həzrətdən ötrü gəl

Siqt oldu Muhsin ibni Əlî bətni-eşqdən
Fâş eylə şərrî gizli cinâyətdən ötrü gəl

Cəddin Huseyni qətl eləyib, güldülər şəhâ,
Əbbâsı yıxdılar yerə qeyrətdən ötrü gəl

Əsgər boğâzı parçalanıb odlı tîr ilə
Səhrədə baş verən Ağa, dəhşətdən ötrü gəl

Məzlûmə Zeynəbin sözü yandırdı âləmi
Səsləndi və'd olunmuşə iffətdən ötrü gəl

Qit'ə - 17

**Yuvarlaq ömrə məxrəc axtaranda kəsə düşmüşəm
Gəl indi sonsuz eşqi göstərən rəqəm təsəvvür et**

**Rəfiqin ağ kəbutər olsa, qarə günlərin bitər
Yaxınlaşarsan eşqə sən qədəm-qədəm təsəvvür et**

**Nəsibin olmayıbsa, Kərbəlayə getmək ey könül,
Gəzib o məscidi , bu məscidi hərəm təsəvvür et**

**Ey aşiq ağlayıb, darıxmaq ixtiyarın olmasa
Mədəd um ali eşqdən, gözündə nəm təsəvvür et,**

**Dilim dilim-dilim kəsilsə mən yolumdayam yenə
Xuda bihəqqi-Şahi bəxş edər kərəm təsəvvür et,**

**Gözəlliyn müqabilində parçalandı ayinə,
Göründü indi pak, üzün nə möhtəşəm təsəvvür et,**

**O qarə tellərin gətirdi şövqə övci-qəlbimi
Döyüntülər də gahi zil, gəh oldu bəm, təsəvvür et**

**Bu mümkinatı olmayan bir işdi, mən bilən bəşər,
Xəyali-yarı həm təsəvvür etmə, həm təsəvvür et?**

Qit'ə - 18

**Mənəm-mənəm səsi - vîrânə qoydu qəlbimizi
Təvâzö xânəsi səssiz - mən olmayan yerdi**

**Dilindən az qala hər söz bir âyə misli çıxır
Əməllərində ədâlət tən olmayan yerdi**

**Olum ölümlə bərâbər deyil bu dünyâdə
Öluncə istədiyin bə'zən olmayan yerdi**

**Uyubdu şərrə bəşər, çox günâhkardı fəqət,
Təsəvvür etdiyi yer xirmən olmayan yerdi**

**Xudâyə həmdəm olan kəslərindi cənnət də
Ki dosta vəsf edilən düşmən olmayan yerdi**

**Qaranlıq âləmi qərq eylə nûra Yâ Məhdi (ə.f)
Soyuqdu dəhr evi - sənsiz, sən olmayan yerdi**

Qit'ə - 19

Yetişdi mahi-matəmün , yığıldı bəzmə insilər
Asıldı qarən ərşidən əzanı kainat edə

Düşünmə tə'sir eyliyə imamın elmi kafirə
Hədərdi şəkk edər yenə nə qədri mö'cüzat edə

Çox arizumdu ta əzəl, qiyamət olsa bir gecə
O həzrəti Huseyn ağam mənimlə iltifat edə

O ləb ki Kovsər içməyib edərdi nazi cənnətə
Qalıbdı təşnə, dəştidə, xəcalətin fərat edə

Kim aşiq olsa Heydərə , düşər sınağə dəmbədəm
Gərəkdı fani dəhridən bir ömri ehtiyat edə

Bəlayə hazır eyliyə öz əhli paki-zatini
Nə qədri ali kəsdi kim bəlani təlimat edə

Huseynə ağılyun bəşər, o qədri eşqi alidür
Ki şübhə etmərəm gödək həyati biməmat edə

Nə möhtəşəm məqamidir, əzizi-xətmi-ənbiya
Səninçün əfv olunmağı Xudaya bis-səlat edə

Ümidi vardı qəlbimin, günahi xeyli olsa da
Bu dəhri-fanidən, gəlib İmam Zaman nəcat edə

Dilin də var zəkati bil Huseyni səslə bir kərə
Çıxanda hər nəfəs səvabi misli dil zəkat edə

Huseynə kin tutanların məkanı nar olar , Xuda
Husenden ayrı bir kəsi düşünmə pak zat edə

Qit'ə - 20

Sözündə min kərə diqqətli ol, xəta etmə
Ürəkdə niyyəti əlbət, sözün qərarə çəkər

Yalançı aləmi gözdən atıb da azad ol
Səni nə sövq edər eşqə bəşər, nə yarə çəkər

Bütün adamlara yadlaşmağında illət var
Həqiqət adəmi bir gün gələr kənərə çəkər

Sədayi-eşqə könül ver, eşitsin aləmlər
Axan su nalə qoparsa, həva minarə çəkər

O mən sevən gözəlin nuru Rəbbimin nuru
Kitabi-Fatihədən hər sözün üzərə çəkər

O şəhri-Kərbu-bəlaya çıxıb gedən aşiq
Öpər zərihin imamın, əlin məzarə çəkər

Kim aşiq olsa əgər, nöqtə boyda məhruyə
O nöqtə boyda məhəbbət özün sitarə çəkər

O sülhə də'vət edən ayədən nə qandın sən?
O sülhi şahım Əlidir , Xuda işarə çəkər

Qit'ə - 21

Üşşâqə çətin gəlsə də hicrânə əyilməz
Məhrəm bilər öz dərđini nâməhrəmə baxmaz

Mə'nâ quşu ötməkdədi söz pəncərəsindən
Zildən çəkər öz nâlövü-âhın bəmə baxmaz

Övlâdi-Əlî qətl olunub dəştidə vâiz,
Bir qismi heyif şâd olaraq mâtəmə baxmaz

Göstərsə Əlî zərrə qədər âdəmə nûrun
Vallâhi nə hövrâyə, nə bir âdəmə baxmaz

İzn istəyər âdətdi ki qul şâhını görsün
Səlmân ədəbindən göz açıb Xâtəmə baxmaz

Âriflərin âləm bir ömür seyrinə çıxdı
Ârif sayılanlar dəyişən âləmə baxmaz

Kərrârı sevən qəlbə bəlä öyrəşər əlbət
Gəldikdə bəlä Bûzərə yâ Meysəmə baxmaz

Cövr ilə yanar nâri-cəhənnəmdə ey Ümmîd
Kimlər ki məhəbbətlə Rəsûl-Əkrəmə baxmaz

Qit'ə - 22

Âşiq tanınmaq istəmir əslâ, cəmâl ilə
Hər dəf'ə meyl edir kiçilib, xəmə yetişməyə

Əndîşə ilə bâbi-məhəbbətdə gözləyir
Qorxur bu bînevâyə kədər, qəm yetişməyə

Mümkündi şəhri-qəlbə bir cəng başlaya
Mə'nâ yolunda âləmə âləmə yetişməyə

Nûrun içində nâr ola bilsin ki xâr ola
Dildârə zərrə nâri-cəhənnəm yetişməyə

İnsin bəlâlı hâlına şeytân ağız büzər
Başlar bu dərddən sora âdəm yetişməyə

Vallâh inanmıram bu qədər eşq vardısı,
Cürmündən ötrü məhrəmə məhrəm yetişməyə

Qit'ə - 23

Aram səslə bəndə oxur ayə surədən
Döndükcə ruhi cismidə sərbəstə məst olur

Bir qismi qurdu yari xəyalində hər gecə
Bir qismi kordu daşə tapır, büstə məst olur

Bimari dildə əzbər edir kim ki Zeynəbi
Tapmaqla çarə zikridə hər xəstə məst olur

Bir dəstə bəzmi-eşqi qurur bəzmi məst edir
Çəkdiycə eşqi nəzmə də min dəstə məst olur

Mö'min şərabi-nəfsə könül verməyir düşün,
İçdikcə abi-Kovsəri peyvəstə məst olur

Gördükcə Şiri-Heydəri cənnət ətir saçır
Qılman, huri ətrdə ahəstə məst olur

Ey Sadə, sən də ağla, axıt, yaşı eşq üçün
Gör bir nə qədri qətrədə növrəstə məst olur

Qit'ə - 24

O gözəl adını zikr eyləyəyəm Ya Heydər,
Qəm-kədər qəlbimə hər gün gecə xəlvət düşsə

Adəmin gözdən axan yaşı də sənçün axdı
Ağlayaq biz də sənincün bizə qismət düşsə,

Sən olan yer mənə cənnətdən əziz oldu Ağa
İstəməm könlümə min dəfə də cənnət düşsə,

Əgər ölsəm, mənə rəhmət desələr fayda nədir
Sənə xatir düşəcək ruhumə rəhmət düşsə

Anlayar bəndə, bu dünya evinin faniliyin
Ağarıb telləri, birdən-birə qamət düşsə

Düşdü çox şey gözümüzdən niyə bir şey düşməz
Biz günah eyləyərik bizlərə fürsət düşsə,

Ağa əfv eylə ki sən, əhli-xərabati bizik
Bizi əfv eyləmək əlbət sənə zəhmət düşsə

Deyərəm ki Ağamın başına cənnət dolanır
Səni vəsf eylirəm hər kəsə söhbət düşsə

Kaş biz qəlbə boş şeylərə yer saxlamasaq
Qəlbə hər zərrə düşən səndən ibarət düşsə

Kərbəla səhnəsinin seyrinə baxdıqca dedim
Kaş o gündən sora dünyadə Qiyamət düşsə,

Qit'ə - 25

Səndən səvâ mən ummayım heç kəsdən ülfəti
Ey yâri sən, zəmânədə tək mehribânım ol,

Yoxdur sarây(i) ,səltənətim fânilərdənəm
Lütf et xərâbəzârıma nâzəndə xânım ol

Məcnûnə bəsdı iffəti Leylâsının, gülüm
Gəl Leylivəş bu könlümü şâd eylə, cânım ol

Qət'iyyət ilə rûhuna rûhumdu bağlanan,
Zənn etmə istərəm səni zənnim, gümânım ol

Hicrânə pəncə açmağa fürsət yaratmayaq
Gəh gözdə ismətim , gəhi sâdiq lisânım ol

Qit'ə - 26

Lə'nət desün O Lât ilə Üzzâyə dâimən
Dil etməsün gərək boşa lâfın təvâfını

Qânın - cəmâli-eşqə çəkir cân əzîzi-mən
Nûn(ن) eyliyr vücûddə Qâfın(ق) təvâfını

Ey Hâcî, Kərbəlayə gedib Həccî tām elə
Fərz oldu etmək âli təvâfın təvâfını

Beytül-hərâmə gəlsə, yəzîdin sevənləri
Etməz qəbûl Rəbbi xilâfın təvâfını

Kim xânəsində xeymə qurub Yâ Huseyn der,
Allâh(i) göstərər göyə sâfın təvâfını

Ey Kə'bə, Yâ Əlî deyənin mübtəlâsısan
Rədd eylədün nə qədr müzâfın təvâfını

Ərz etdi əsl Kə'bə yaratdım Əlîni mən
Rəbbim bəyəndi Əbdî Mənâfın təvâfını

Qit'ə - 27

**Özündəndir nə cürm etsən, ayıl sən xâbi-qəflətdən
Bütün bütләrdən âzâd ol, günâh Allâhə xoş gəlməz**

**Xoş ol həmrâhə kim, bâşın ayâğından görər sâlim
Günâh fikr ilən bir gün gələnlər râhə xoş gəlməz**

**Dəyər vermək də bə'zən çox dəyərsizləşdirər əbdi
Xətîbin səbri nâümmîd olan məddâhə xoş gəlməz**

**Görənlər anlayar Leylâ - vücûdi-eşq olub əvvəl
Baxanlar iddiâ eylər qaranlıq mâhə xoş gəlməz**

**Ümîd əmmârə nəfsindən görərsən kim, gədâsən sən
Gədâ olmaq da heç vəqt ol mübârek Şâhə xoş gəlməz**

Qit'ə - 28

**Zinhâr! Əliyyə düşmən olan şəxsə haq demə!
Zülm etdi Əhli-Beytə şəqî, şər Müâviyə**

**Oddan betərdi dərk elə, ə'mâlî kâfirin
Zənn etmə nâri-dûzəxə bənzər Müâviyə**

**Vəhyin yoluyla rəhbər olan bəllidir bizə!
Hardan seçildi millətə rəhbər Müâviyə**

**Əfv etmə Yâ Hu, düşməne Həzrət deyənləri
Küfr ilə oldu sâhibi-minbər Müâviyə**

**Nəfsün-nəbîdi Həzrət Əlî, gör məqâmı gör!
Heydərlə kim deyir ki bərâbər Müâviyə**

**Şûrânı kim qurubsa, edib vəhyə şəkkini
Sikkəylə aldadıb sizi yeksər Müâviyə**

**Lə'nət yəzîdə, şimrə, ömər ibni Sə'də də
Çəkirdi haqqın üstünə xəncər Müâviyə**

**Ümmîd, Əliyyə buğz edən hər şəxsi şər bilir!
Əvvəl filânə lə'nətim, âxər Müâviyə**

Mədhıyyə - 1

Ədûdən istəməm heç nə , Vəlîdən istəyəmə
Nə hâcətim ola Mövlâ Əlîdən istəyəmə
Əlî nə istəsə Rəbbi qəbûl edər çünki
Duânı Rəbbinə Rəbbâni qûl edər çünki

Əlimdə qarə ələm xânimâni-İlyâdı
Təvəssül âyəsini tərcümâni İlyâdı
O göstəribdi vəfâ məktəbin yolun əbdə
Onun tək âli müəllim yox îdi məktəbdə

Xudâ öz ismini vermiş Əliyə Ə'lâdən
Söz açmaz Həzrətə nokər olan təmənnâdən
Könül səadəti - bâzâri-hicrə çatmaqdı
Husen tək ömrünü min bir bəlayə qatmaqdı

Piyadə yol gedən ârâm olur qədəmlərlə
Açıbdı süfrəni Cibrîli dərd, ələmlərlə
Kədərlənəndə gözündən görərsən âşiqsən
Özün keçəndə özündən görərsən âşiqsən

Veribdi əcri Husen ayrı, Muctəbâ ayrı
Nəcəf bir ayrı gözəllikdi, Kərbəlâ ayrı
Səfînələr üzə bilməz ki bəhri-eşqində
Nə qədri hûri, bəşər vardı şəhri-eşqində

Gedərsən eşqə tərəf əbdı, müttəqisənsə
Huseyni sevməyəcəksən, əgər şəqîsənsə
Huseynin eşqi yanan nûridir behişte gəlir
Huseyni görməyə cinni, bəşər, firişte gəlir

Bu âləmin qara mə'cərli, qəmli Zeynəbi var
Hər âşinânın ürəkdə İlâhi, mətləbi var
Biheqqi-Zeynəbi-Kübrâ, bu qəlbi nâb eylə
Duâmı ərşi-müəllâdə müstəcâb eylə

Mədhıyyə - 2

Rûhî ləkəl fidâ, Yâ Seyyidəl-vərâ.
Cânəm fədâye to ey mâhi-ənbiyâ

Söylər qədîmdən âzân - Əlî, Əlî
Şər qıldı qəlbini sûzân Əlî, Əlî?
Yövməl-hisâbdə mîzân Əlî, Əlî
Həm nəfsi-Müstəfâ, Həm Râyətul-hüdâ
Rûhî ləkəl fidâ, Yâ Seyyidəl-vərâ

Axtarma âşkâr ey bəndə, Qâibi
Xətm etdi vüslətin dördüncü nâibi
Mən fin-nəvâibi, sən nûr əcâibi
Əfv et bu əbdini etmiş nə çox xətâ...
Rûhî ləkəl fidâ, Yâ Seyyidəl-vərâ

Mövlâ sözün yozub etmiş ədû vəli?!
Olmaq çətin deyil bû eşqdən dəli
Ğəmmin-Səyəncəli, Yâ Mürtezâ Əlî
Səyful-ədâləti qad xarra fil-məsâ
Rûhî ləkəl fidâ, Yâ Seyyidəl-vərâ

Yâ söylə Yâ Əlî, yâ get münâfiq ol
Çatdınsa kûyinə yârın mürâfiq ol
Ümmîdə söyləyir Mövlâsı âşiq ol!
Sən şâhi-bâvəfâ, mən bîvəfâ gədə
Rûhî ləkəl fidâ, Yâ Seyyidəl-vərâ

Mədhıyyə - 3

Cənnətdə bəhri-eşqidi hər aşiqin təri
İllət budur ki çeşmi olub Haqqa müştəri

And içdi, göydə əhli-mələk ismi-qafinə
Ram oldu kim ki çıxdı Xudaya, xilafinə
Etdim xəyali Kə'bəni, çatdıqca safinə
Gördüm ki əsli Kə'bə bilir Kə'bə Səftəri

Getdikcə Kərbəlayə tərəf, izdiham ilə
Gördüm mələk də tə'zim edir əqli-kamilə
Hər gün münasibətdə qalardım imam ilə
Nur ilə doldurardı qələm qarə dəftəri

Dağlar da parça-parça olar , hər nə var uçar
Qəlbin gözün münadi, böyük intizar açar
Üşşaq(i) baqi mülkü sevər, fanidən qaçar
Əsla ibadət eyləməz Allahə müztəri

Bir müddət etsə, hökmünü məkriylə şər yerə
Satmaz kəramət əhli sözün bixəbər yerə
Ərş içrə mahi cılvelənər, dən səpər yerə
Pər çalsa, fərş üzündə əgər, qəm kəbutəri

Məsnəviyyə - 1

**Gözün qərâsı - libâsi-bəlâdı, yoxsa nədi
Üzün ziyâsı qiyâsi-zühâdı, yoxsa nədi**

**Lisâni-qəmdə xəyâlin açıb kitâb oxudu
Qaşın hilâldi, müjgânın âfitâb oxudu**

**Təmîmə yazmışam âdın keçən duâlar ilə
Nəvâlı əbdi nəvâdan seçən duâlar ilə**

**Gözəldi âləmi-mə'nâ gözündə Leyl olmaq
Çətindi amma bəlâ istəyən Kumeyl olmaq**

**Yoxumdu bəzmdə cāmım, məzâqi-mey bilməm
Bu ömri həbli-səfâlətdən ayrı şey bilməm**

**Mən olmaram sənə lâyiqli, əbdi-payəndə
Öpüm əlin toxunan cāmi məst olum mən də**

Müxəmməs - 1

Yârın xəyâlı həm gedər eşq ilə , həm gələr
Sevdinsə yâr(i) bâşına çox dərd, ələm gələr
Aşiq hüzüri-eşqə həyâdandı xəm gələr
Yansan fərâq odunda gözündən də nəm gələr
Fərq eyləməz ki, gəlməyi çox, yâ ki kəm gələr

Bir xeyli dusti, həmdəmə göz yummuşam Xudâ,
Dərdim gözəldi, mərhəmə göz yummuşam Xudâ,
Dünyâvi tüm kədər, qəmə göz yummuşam Xudâ,
Ordan gələndən âləmə göz yummuşam Xudâ,
Hər gün mənim xəyâlma bâbul-hərəm gələr

Hər gün girâmi-eşqə nəzâkətlə davranın
Eşqin yolun kəsənlərə hiddətlə davranın
Eşqiylə davrananlara həsrətlə davranın
Şâhın çəkəndə âdını, diqqətlə davranın
Qalxın qiyâmə hâzır olun, möhtərəm gələr

Əl çatmayan məqami-kərəm, Kûhidir gələn
Hər kəs gözəl bilir necə əndûh(i)dir gələn
Haqqın səfinəsin yaradan Nûh(i)dir gələn
Ədlin mənâzilində qalan rûhidir gələn
Rəbbin xüsusi nûr(i)di çox möhtəşəm gələr

Qıl, sâdiqânə qəlbə nəzər şibhi-Ənbiyâ,
Salmış düyün boğâzə qəhər şibhi-Ənbiyâ,
Nûrunla cülvələndi Qəmər şibhi-Ənbiyâ
Dünyâyə tərki qılsan əgər şibhi-Ənbiyâ....
Dünyâyə âdəm oğlu deyil qüssə-qəm gələr